DNEŠEK V BIBLICKÉ PERSPEKTIVĚ

Biblické úkoly mládeže

VÍRA DNES

KRISTOVA CÍRKEV

CÍRKEV A PRAKTICKÁ SLUŽBA

DNEŠEK V BIBLICKÉ PERSPEKTIVĚ

IV/3

Biblické úkoly pro mládež

© Union néerlandaise – Union franco-belge, 1995-1999
Gérard Frenk
Bernard Sauvagnat
Jean Geeroms

CLUB UFBA
B. P. 7
77 350 Le Mée sur Seine, France

DNEŠEK V BIBLICKÉ PERSPEKTIVĚ IV/3
Biblické úkoly pro mládež

Překlad Pavla Šustková
Ilustrace Olga Pazerini
Technická redakce Stanislav Bielik, Miroslav Priehradný
Vydal Advent-Orion s.r.o., Vrútky
pro oddělení mládeže Česko-Slovenské unie CASD
Tisk Tlačiareň alfaPRINT, Martin

ISBN 80-8071-022-8

OBSAH

Víra dnes

1. Setkání 7
2. Zrcadlo 15
3. Cesta domů 23
4. Když slyšíš, jednej 31

Kristova církev

5. Mise začíná 39
6. Ideální skupina 47
7. Církev prožívá těžkosti 55
8. je poslání ohroženo 63

Církev a praktická služba

9. Církev a její sociální poslání 71
10. „Jsem z ADRy“ 79
11. Výzva 87
12. V terénu 95
13. Humanitární pomoc 103

Rady a informace pro učitele a studenty k jednotlivým úkolům najdete na internetové adrese: www.casd.cz/bum

---

JAK NA TO?

Každý úkol je tematicky ucelený a rozdělený do jednotlivých dní. A na jeden den je studijního materiálu tak akorát dost. Nechat si to vše na pátek večer by byl ten největší nesmysl. Asi jako bys chtěl několikahodinovým tréninkem dohnat týden nečinnosti. V tom případě bys z toho neměl požehnání, nanejvýš „duchovní svalovou křeč“.
Podívejme se na úkol. Jsou v něm následující znaky:

Najdeš zde základní text a úvodní otázku. Proč jsme ho za tebe nevypsali? Ne, že bychom šetřili papírem. Když si však otevřeš svou Bibli, určitě tam objevíš mnohem více než jen odpověď na jednu otázku.

V poznámce najdeš mnoho informací. Podtrhni si, co je pro tebe nové a podnětné. A nestyď se o tom mluvit s kamarády. Možná budeš překvapen jejich reakcí.

I během dne si můžeš vzpomenout na to, co jsi studoval ráno. A večer už budeš možná mít svou přesnou odpověď. Vrať se k úkolu a poznamenej si na volné místo dole na stránce, k čemu jsi dospěl.

Nejdůležitější informace zkrácené do několika heslovitých poznámek. Ty si ale musíš nutně uložit. Jinak se ti celotýdenní bádání ztratí v záplavě informací, které ti v průběhu týdne prošly hlavou.

Otázky k diskuzi by měly pomoct rozběhnout diskuzi na dané téma v třídě mládeže. Ještě důležitější jsou však otázky, které si vytvoříš ty sám.

Poznamenej si, co bylo pro tebe nové:
Čemu jsi nerozuměl, v čem jsi změnil dosavadní názor, co nového jsi zjistil...

K čemu ses tento týden na základě biblického studia rozhodl? S jakým úspěchem? Vyzkoušel sis to?

A co v sobotu?
Když při se při probírání v sobotní škole dokážeš podělit s ostatními o své obavy, zážitky, rozhodnutí, úspěchy a zklamání, potom se pro tebe třída mládeže stane kolektivem dobrých přátel a hodina biblického studia tou nejhezčí částí soboty.

Setkání

„Toužil uvidět Ježíše, aby poznal, kdo to je...“
Luk 19,3a

Některá setkání v životě jsou rozhodující. Setkáváš se jistě s mnoha kamarády i s dospělými lidmi, ale všechny kontakty nejsou stejně důležité.

Při vyšetřování trestných činů se stává, že pachatel uniká proto, že byl v uniformě, a tudíž velmi mnohoznačný a nenápadný. Nikdo si ho nevšiml, ve stejnokroji splýval s ostatními a dělal běžné věci. Pro ostatní nebyl nikým.

Při opravdovém setkání naopak poznáváš to, co je ukryto v člověku za jeho vnějšími projevy. Je to setkání takového typu, k jakému došlo v Jerichu. Kristus se setkal se Zacheem a Zacheus s Kristem. Myslím, že příběh publikána Zachea nám umožní udělat důležitý objev: jsou setkání, která mění život.

Neděle

Luk 19,2

Co víme o Zacheovi?

Člověk jménem Zacheus

Zacheus má úspěch. Začínal nenápadně, ale měl odvahu a teď je vedoucím kvetoucí společnosti. Finančně je na tom dobře. Jinak je to malý muž, ale má lokty a v Jerichu se neztratí. Výběrčí daní je zaměstnání, kde se dá rychle zbohatnout.

Čti Luk 19,1-10.

Obyvatelé města se děsí, když slyší jeho jméno. Celník dobře ví, proč. Lidé ho nenávidí a vyhýbají se mu. Malý muž je bohatý, má určitou moc, ale lidé před ním nemají respekt. Skupina národovců a pobožných lidí ho považuje za zrádce. Jeho peníze jsou poskvrněné krví. Prodává uchvatiteli svou zemi i příslušníky svého národa. Zacheus to ví a neskrývá to. Peníze samy nic neprozradí a díky penězům může koupit vše. Je spokojen.

Přesto se mu občas vloudí myšlenka: „Mám úspěch, ale... Budu se do konce života starat jen o to, zda mám bezpečně uložené peníze?“ V takových chvílích ho zavalí velká nejistota. A vtírá se další otázka: „Život, to je tohle, co prožívám?“ Zacheus ví, co chce, a umí si najít cestu, jak toho dosáhnout. Ale na té cestě se ztrácí. Tento problém měli už jeho předkové. Velmi dobře znali cestu k Bohu, ale ztratili se a zůstali daleko od ráje. Proto měli dojem, že Boží cesta nikam nevede.

K zamyšlení

- **Četl jsi Zacheův příběh. Našel jsi v něm něco, co je ti blízké, co ti připomíná tvou situaci nebo tvůj příběh?**

Mat 18,12

Jaký je podle tohoto podobenství vztah Boha k člověku?

Kde jsi?

Bůh se stále zabývá hledáním lidí a někdy se s nimi setkává v nejnečekanějších situacích a na překvapujících místech. Adam a Eva se mu schovali mezi stromovím. Nepřáli si, aby je našel. Ale Bůh je vytrvalý. Procházel zahradu a stále volal: „Adame, kde jsi?“ A lidé se nakonec nechali najít.

Čti 1 Moj 32,23-29.

Jákob potkává Pána na břehu Jaboku. Bojují spolu. Jákob se musí vyrovnat se svou minulostí a se svou pověstí. Bojuje o svou identitu. A za svítání dostává místo svého pošpiněného jména nové jméno plné naděje: Izrael, to je: zápasí Bůh.

A co Zacheus? Ten se s Bohem setkává na stromě. Nic netuší a usadí se ve větvích moruše. Tak je výše než celý dav lidí. Může pozorovat celou skupinu, která se pomalu přibližuje směrem k němu. Krista provázejí řady zvědavců. Teď se Ježíš dostává až ke stromu, kde sedí Zacheus. Zastavuje se a dívá se nahoru. Celník se necítí zcela ve své kůži. Chtěl si Ježíše jenom prohlédnout, jen tak nahlédnout do světa, který se zcela liší od prostředí, v kterém žije on, Zacheus. Neplánoval mimořádné setkání. Teď se dívají jeden na druhého. Mistr řekne: „Zachee, pojď rychle dolů, protože dnes musím zůstat v tvém domě.“ „Kdo vlastně koho hledá?“ přemýšlí Zacheus, když se spouští z větví. Předbíhá Mistra. Ježíš náhle vstoupil do jeho světa.

K zamyšlení

- **Kristus oslovuje Zachea jeho jménem.**
- **Co to znamená, když tě někdo osloví tvým jménem?**

Úterý

Jan 3,36

Jak je možno získat věčný život?

Žít!

Čti Mat 19,16-26

Lukáš nezachytil rozhovor Ježíše s publikánem. Upoutává naši pozornost na to, jak Zacheus reagoval na osobnost Ježíše Krista. K obrácení celníka dochází, když ho Mistr z Nazareta osloví jménem a vstoupí do jeho života. Kristus hledal Zachea a Zacheus se nechal najít. Setkání ho kontaktovalo s novým světem, s jiným způsobem života a myšlení. Setkání bylo tak ohromující, že z jeho dosavadního života nezůstává téměř nic. U Ježíše vidí celník styl života, který se úplně liší od jeho vlastního způsobu. To ho velmi rozruší. Zjišťuje také, že syn tesaře má důvod k tomu, aby žil právě takto, a že jeho život má smysl. A právě o tom Zacheus v nejtemnějších chvílích pochyboval: „Má život smysl? Má můj život ještě nějaký význam?“

Setkání s Ježíšem ho vede k srovnání. Jako když do něho uhodí blesk, pochopí, že jeho život opravdu nemá smysl, postrádá skutečný obsah. Teď se Zacheovi ukazuje holá skutečnost a on je nucen uznat, že to, co dosud budoval, spočívalo jen na jeho hamižnosti a podvodu.

Díky tomu, že je zde Ježíš, Zacheus začíná chápat, že na takových základech se nedá postavit nic pevného. Musí něco udělat se svou minulostí, když chce žít v tom novém světě, který na chvíli zahlédl. Zacheus začíná myslet jinak. Vidí svůj život očima Ježíše z Nazareta. Nechává se pozvat. Je to nové narození, je to znovuzrození!

K zamyšlení

- **Máš odvahu sestoupit ze své moruše a přijmout Ježíše k sobě?**

Luk 19,8

Jaké kroky podnikl Zacheus, když se setkal s Ježíšem?

Setkání s mnoha důsledky

Z příběhu se dovídáme, že setkání Zachea s Ježíšem mělo závažné důsledky. Ježíšova návštěva změnila vše v celníkově domě. Zatuchlý pach po penězích, zlatá vlákna pavučiny jeho hrabivosti, maska jeho podvodů - to vše bylo najednou odmeteno - a nezůstalo nic.

Zacheus se pohybuje v novém světě. Dýchá čerstvý vzduch ve světě, kde nerozhodují peníze, moc ani podvod. A poprvé po dlouhé době má důvod žít; ví, že jeho život může mít smysl. Cítí se jako znovuzrozený, úplně nový. Pro budoucnost má řadu slibů - zaslíbení. Zároveň je teď přesvědčen, že hanba, která se na něho lepila, je pryč. Od této chvíle bude dělat svému jménu čest. Získal nový život. Je občanem jiné země, Božího království.

Čti Zjev 3,12.

V této zemi platí jiné normy, to Zacheus hluboce pociťuje. Musí se obrátit.

Každý, kdo chce být takto poctěn občanstvím nové země, musí a chce žít jinak. Pokud jeho činy neodpovídají novému životu, který přijal, jeho občanství v Boží zemi nepotrvá dlouho.

Bůh ti dává nový život - to je znovuzrození. Ale ty máš jít s Bohem ještě dál - a to je obrácení.

K zamyšlení

- **Jak se projeví skutečnost, že jsi získal od Boha nový život?**

Čtvrtek

Luk 19,10

Jaké poslání měl Ježíš?

Hledání

V příběhu o Zacheovi se dvakrát mluví o zástupu. Zkoumejme, proč. Zaprvé tvoří zástup neproniknutelnou masu, která Zacheovi brání vidět Ježíše. Když Mistr prochází Jerichem, tlačí se kolem něho mnoho lidí, ale člověk, který ho skutečně nutně potřebuje, ho nemůže vidět. Jinak řečeno: dav izoluje člověka od Ježíše. Tito dobří lidé rozhodují vlastně o tom, zda bude moci vzplát oheň v srdci Zachea.

Je dobře možné, že se chceš setkat s Ježíšem, ale nemůžeš, protože je zde mnoho křesťanů, kteří ti brání ho vidět. V jejich postojích nevnímáš život Ježíše Krista. To vše může být pravda. Je to ale omluva?

Čti Luk 8,40-48.

Neschováš se v davu ani v listí stromu. Ježíš si razí cestu zástupem a zastavuje se přímo pod stromem. Volá tě tvým jménem.

O zástupu se zde mluví ještě jednou, když lidé v zástupu reptají: „On je hostem u hříšného člověka!“ A tady nastává obrat. Právě v tom opovržení a odmítnutí se projevuje evangelium. Lukáš vlastně říká: Samozřejmě, že šel k Zacheovi, vždyť proto přišel. Právě Zacheus potřebuje Krista.

A na konci celého příběhu jsou zapsána Ježíšova slova: „Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.“ (Luk 19,10)

K zamyšlení

- **Čím se liší setkání s Ježíšem od jiných setkání?**

Řím 14,17.18

Kdy se můžeme líbit Bohu a být příjemní lidem?

Reakce

Když Zacheus přijal Ježíšovu výzvu a obrátil se, v tu chvíli se to vše týkalo více lidí než pouze jeho. Pozor! Zacheus slibuje Ježíši, že vrátí čtyřnásobek peněz, které vybral neprávem. Kdo by to od něho byl čekal? Představte si, jak byli překvapeni obyvatelé Jericha, když jim výběrčí vrátil peníze! Tento čin nebyl vůbec v souladu s tím, co si o něm dosud mysleli.

Zacheovo obrácení změnilo něco v této lokalitě. Co to bylo? Tento malý muž se právě stal tím velkým, významným mužem, kterým si přál být. Teď se v městě ví, že nebude třeba platit víc, než vyžaduje zákon. Zacheův nový život tedy přináší užitek i společenství kolem něho.

Když budeš o tom přemýšlet, jistě si vzpomeneš, že také znáš lidi s podobným životním příběhem. Poselství tohoto děje je opravdu velmi jasné. I tvé znovuzrození a obrácení mají dopad na prostředí, v kterém žiješ. Pokud ne, polož si otázku, zda je tvé obrácení skutečné.

Čti 2 Petr 1,5-8

K zamyšlení

- **Dá se poznat, že v naší společnosti ještě žijí křesťané? Podle čeho se to pozná? Může společnost nevěřících lidí vidět v tobě křesťana?**

Uložit

- Zacheus byl bohatý a zároveň opovrhovaný. Peníze mu nezajistily přátelství ani respekt.
- Zacheus chtěl uvidět Ježíše, ale ve skutečnosti se Bůh snažil vstoupit do Zacheova života, aby mu dal to, co mu chybělo.
- Setkání s Ježíšem změnilo Zacheův život. Nezpůsobila to jen Kristova slova, ale změnil ho sám Ježíš, kterého celník přijal.
- Změna se u Zachea projevila jiným vztahem k penězům a k lidem.
- Zacheus se teď dívá jinak i na lidi. Dříve tvořili překážku mezi ním a Kristem. Byli pro něho vlastně jen zdrojem příjmů. Nyní, i když jím dosud opovrhují, Zacheus chce s nimi sdílet svou radost a projevit jim svou solidaritu.
- Zacheova změna působí blahodárně na celou společnost.

Otázky k diskuzi

1. **Na čem je založena pověst, kterou máme? Máme spoléhat na uznání lidí?**
2. **Co se podle vašeho názoru skrývá na přáním „vidět Ježíše, kdy jde kolem“?**
   . zvědavost a touha po senzaci
   . přání prožít náboženskou zkušenost, ale neangažovat se
   . touhu setkat se s osobností
   . .....
3. **Podle čeho určujete, zda má váš život smysl?**
4. **Podle jakých pravidel se přinášely oběti (čti 3 Moj 6,1-5)? Co prozrazuje Zacheovo jednání?**
   . vážnou závislost na penězích
   . projev obrovské vděčnosti (Luk 1,47)
   . projev nadřazenosti nad Ježíšem a okolím
   . čin z vypočítavosti, aby se zbavil viny za všechno předchozí nečestné jednání (Luk 6,38)
   . .....
5. **Ježíš se zde nezabývá zástupem. Co dělá? Jaký přístup mám ke skupině lidí já?**
   . Pokud vystoupím ze zástupu, už se tam nebudu moct vrátit. Proto zůstávám v něm.
   . Pravidelně vystupuji z davu, abych nabral sílu
   . .....
6. **Můžeme se líbit Bohu i lidem?**
   . Líbit se Bohu znamená líbit se lidem (Řím 14,17.18; Skut 2,47.
   . Líbit se Bohu znamená nelíbit se lidem (Mat 5,11.12; 1 Petr 4,4; 2 Tim 3,12.

   Co je tedy pravdivé a proč?

Zrcadlo

„... v zrcadle pozoruje svůj vzhled; podívá se na sebe, odejde a hned zapomene, jak vypadá.“ Jak 1,23

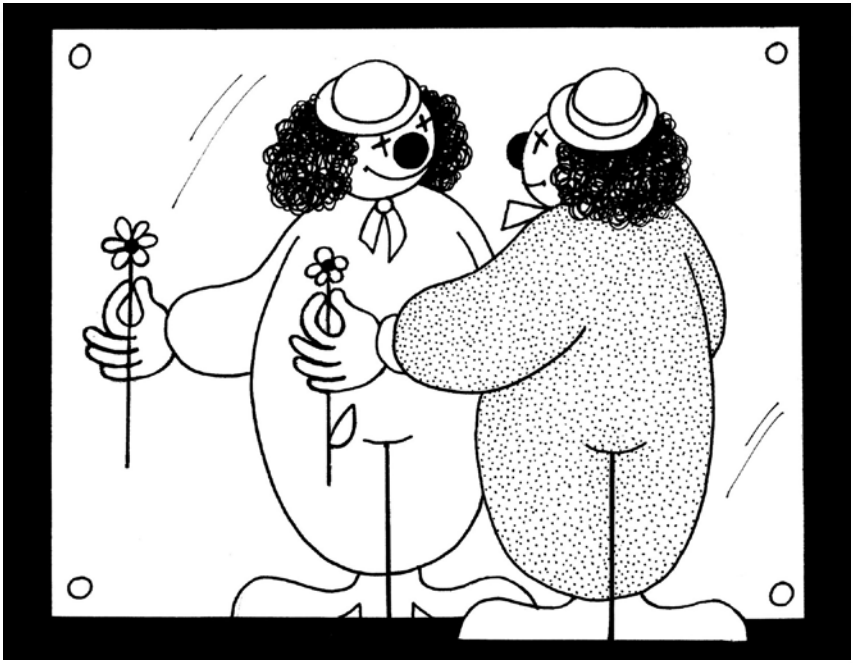

Když chceš vědět, jak tě vnímají jiní lidé, můžeš si například namluvit něco na kazetu, z které pak slyšíš svůj hlas (zní ti poněkud neobvykle). Dobrý fotograf ti zase dokáže udělat věrnou fotografii. Malíř tě namaluje spíše tak, jak tě vidí on. Bližní ti tedy mohou nabídnout zrcadlo.
Když se král David ráno díval do zrcadla, viděl tam vládce země. Ale když před něho prorok Nátan postavil Boží zrcadlo, uviděl své viny a plány vraha. Boží zrcadlo je čestné. Je třeba se vidět. David byl přinucen se podívat sám na sebe. Teprve potom se mohl změnit.
Tím se chceme zabývat tento týden.

Neděle

Přísl 20,6

O jakém důležitém rozdílu se zde mluví?

V úzkých

David se dostal do tísnivé situace. Když byl jeden z jeho bojovníků, Urijáš, v boji, mimo domov, svedl David jeho ženu Bat-šebu. Ta otěhotněla. Aby se vyhnul skandálu, zavolal král Urijáše rychle zpět. Urijáš dost dobře nechápe, proč dostává tuto nečekanou dovolenou. David to ví příliš dobře. Doufá, že Urijáš stráví noc se svou ženou, a tak bude potom dítě považováno za Urijášovo. Věrný voják neprohlédne léčku. Odmítá využít dovolenou, využít pohodlí domova a spát se svou ženou. Namítá, že mnoho jeho spolubojovníků nemá tuto přednost a sama posvátná schrána je pouze v poli. Jak by mohl spát jinde než venku!

David ho přemlouvá, nakonec ho opije, ale Urijáš nepodlehne. Rozhněvaný David vymyslí děsivý plán. Urijáš musí zemřít. Vdova se provdá za krále a nikdo si nedovolí tu věc připomínat.

Urijáš je poslán zpět do boje. Král David mu svěřuje zapečetěný list veliteli Jóabovi. Když se Urijáš vrátí k bojovníkům, předává dopis Jóabovi. V dopise je napsáno toto: Čti 2 Sam 11,14.15

Past se zaklapla. Davidovi se podařilo zakrýt hřích promyšlenou sítí lží, podvodů a vraždy. Dokázal umlčet zlé jazyky, protože je předběhl. Král Izraele se vysmál Božím příkazům. Svedl ženu svého bližního, cizoložil, podvedl svého bojovníka a má na svědomí jeho smrt. David jednal, jako kdyby Boží přikázání neexistovala a jako by na jiných lidech vůbec nezáleželo.

K zamyšlení

- **Byl jsi už nucen vymyslet si lež, abys zakryl svou chybu? Jaké to mělo důsledky?**

Žalm 69,6

Jak působí na žalmistu Boží vševědoucnost?

Kdo jsi?

„V jednom městě byli dva muži, jeden boháč a druhý chudák. Boháč měl velmi mnoho bravu a skotu. Chudák neměl nic než jednu malou ovečku, kterou si koupil. Živil ji, rostla u něho spolu s jeho syny, jedla z jeho skývy chleba a pila z jeho poháru, spávala v jeho klíně a on ji měl jako dceru. Tu přišel k bohatému muži návštěvník. Jemu bylo líto vzít nějaký kus ze svého bravu či skotu, aby jej připravil poutníkovi, který k němu přišel. Vzal tedy ovečku toho chudého muže a připravil ji muži, který k němu přišel.“
Tímto vyprávěním začal prorok Nátan, když předstoupil před krále Davida. Znal Davida a věděl o jeho smyslu pro spravedlnost. Král reaguje tak, jak prorok předpokládal: „Jako živ je Hospodin, muž, který tohle spáchal, je synem smrti! A tu ovečku nahradí čtyřnásobně zato, že něco takového spáchal a neměl soucitu.“
Nátan se podíval králi přímo do očí a řekl: „Ten muž jsi ty!“ Bůh obvinil Davida prostřednictvím Nátana a ukázal mu jeho věrný obraz. David musí nést důsledky.
Čti 1 Moj 2,8-10.
V textu, kde Bible popisuje první hřích člověka, vidíme Boha, který hledá Adama a Evu. Ti se schovali, protože byli obětí vlastní lži a pocitů viny. Zavírali oči před realitou. Ale Bůh je v tu chvíli neopouští. Klade nepříjemnou, ale záchrannou otázku: „Adame, kde jsi?“
Bůh volá člověka. Chce, abychom se vzdali svého pokřiveného sebepojetí a sami sebe poznali pravdivě.

K zamyšlení

- **„Kdo jsi?“ Jak bys odpověděl na tuto otázku?**

Úterý

5 Moj 30,19

K jakému rozhodnutí nás Bůh vybízí?

Jednu ze dvou věcí

David musí odpovědět na Boží otázku. Není to jednoduché. Kým je? Na jedné straně si upřímně přeje patřit Bohu, chce skutečně sloužit Bohu Izraele. Ví, že když to bude dělat, Bůh mu bude milostivý a David bude pod jeho ochranou.

Na druhé straně král David zjišťuje, že si rád prosadí svou a že snadno podléhá svým touhám a vášním.

Toto dilema ho trápí. David sám i jeho žalmy jsou nám velmi blízké. Ve svých pochybnostech a pádech poznáváme vlastní neúspěchy a své boje. Dává nám to odvahu, protože David je navzdory všemu nazván Božím mužem. Přesto nepodléhejme omylu. David není Boží muž kvůli svým prohrám a vítězstvím, ale proto, že reaguje pozitivně na kritiku, která přichází od Boha, a poslechne. Když mu Nátan ve svém příběhu o ovečce ukáže jeho vlastní chyby, David pochopí a ví, že se musí změnit. Bůh a cizoložství, zbožnost a vražda - to přece nejde dohromady!

Čti 2 Sam 7,9.

David vidí, že je možná jediná cesta. Získat Boží odpuštění a s hříchem znovu nezačínat. Pro nás to platí stejně.

Vzpomeň si, kdy ses musel rozhodnout pro Boha, a tím ses musel vzdát něčeho jiného, protože to nebylo kompatibilní s Boží vůlí. V takové chvíli se zkouší tvoje víra. Budeš mít možná sklon vyhnout se takovému rozhodnutí. Pokud by ses mu poddal, pak by ale tvé náboženství bylo bezcenné. David měl odvahu vybrat si Boží stranu. A ty?

K zamyšlení

- **Musí se člověk vždy něčeho zříkat, když se rozhoduje pro Boha a pro život? Uveď příklady.**

Žalm 51,12

O co prosí David Boha?

Nově

Nátanova slova byla tvrdá a nesmlouvavá. David pochopil, že morální úpadek neznamená jen nespravedlnost vůči bližnímu, ale že útočí přímo na Boha. Také si uvědomil, jak hluboce je jeho charakter rozdvojen. Na jedné straně si přeje sloužit Boha, na druhé straně je egoistický a podléhá vášni bez ohledu na druhé. Jak vyřešit toto dilema? Musí se stát něco radikálního.

Sám král konstatuje, že hřích musí být vytržen s kořenem. Není toho schopen, a proto prosí: „Stvoř mi čisté srdce...“ Ví, o co prosí. Zná Boží stvořitelskou moc. Na jeho slovo bylo vše stvořeno. Proto má David důvěru a odvahu prosít o nové srdce a pevného ducha. Posílila ho také myšlenka na slib, který mu Bůh dal v minulosti? Čti 2 Sam 7,16.

Podle tohoto zaslíbení měl být Davidův trůn provždy upevněn. Teď se to vše zdá nejisté. David potřebuje mysl, zakotvenou v samém Bohu. Volá k Bohu: „Ducha svého svatého mi neber...“ (Ž 51,13b) David je si vědom, že potřebuje pomoc. Sílu získá jen tehdy, když Bůh bude ochoten mu odpustit a stvořit mu nové srdce. V Bibli se tomu říká „znovu se narodit“. Čti Jan 3,1-6.

K zamyšlení

- **Proč David říká, že zhřešil proti samému Bohu? (Žalm 51,6)**

Čtvrtek

4 Moj 5,7

Jakou povinnost má ten, kdo ublížil jinému člověku?

Jít dál

David učinil pokání a je mu odpuštěno. Co má dělat teď?
Když se strašně pohádáš s nejlepším přítelem nebo přítelkyní (myslím na hádku, kdy jste jeden druhého hluboce zranili například zneužitím důvěry), je těžké uzavřít smír. Připusťme ale, že se to podaří. Ale co dál? Něco se přece rozbilo. Zůstala otevřená rána. Pak už jen , ale i ta připomíná něco smutného z minulosti. Nemůžete na to zcela zapomenout a možná je to dobře proto, abyste se toho pro příště vyvarovali. Z chyb se můžete poučit.
Tak je to i v životě s Bohem. David prosil o odpuštění, nechtěl ztratit přátelství s Bohem. V tu chvíli je rozhodnut, že už nikdy nenechá dojít věci tak daleko. Ale minulost mu připomínala varovnou lekci. Něco se z ní naučil.
Znamená to, že si máme stále připomínat chyby minulosti? Samozřejmě, že ne. Bůh ty věci odpustil. Nikdy o nich nebude mluvit. Bylo by chorobné a dokazovalo by to nedůvěru k Bohu, kdybychom stále mysleli na stejné chyby a bez přestání žádali o odpuštění. Jediné uzdravující řešení je to, že prosíme o odpuštění, přijmeme ho, a že se z chyby poučíme.
Když jsi nastoupil novou cestu, nechej omyly a chyby za sebou a neopakuj je. Čti Ez 33,10.11; Žalm 32,3-5.

K zamyšlení

- **Můžeme se z chyb něčemu naučit?**

Žalm 139,1.2.15

Jak mě zná Bůh?

Trojí očištění

Obrácení znamená trojí očištění.

1. Ty

Možná máš sklon zavírat oči nad tím, co nechceš vidět, zvlášť pokud jde o tvé vlastní chyby a nedostatek nebo neochotu poslouchat Boha. Když se David setkal s Nátanem na cestě, nemohl se mu vyhnout. Nakonec přiznal, že se dopustil hříchu vraždy a cizoložství. Poznal to v zrcadle Božích přikázání.

Pokládej si otázku, zda jsi ochoten měřit svůj život kritérii evangelia.

2. Bližní

Svými špatnými postoji můžeme udělat z druhého člověka oběť. Někdy není těžké požádat v modlitbě o odpuštění. Těžší bývá jít za tím, komu jsi ublížil. David nemohl pro Urijáše nic udělat, nic napravit. Většinou to ale ještě možné je. Udělej to, pokud je to třeba. Čti Mat 6,12; 5,21-24.

3. Bůh

Říká se, že „konec pýchy je začátek odpuštění“. Opravdu to tak je. Až když umíme pokorně říct: „Nedbal jsem na tvé přikázání,“ Pán Bůh může říct: „Odpouštím ti.“ Nikdy nepoznáš opravdové odpuštění, pokud budeš přistupovat k Bohu jako jeho rovnocenný partner a vyžadovat jeho odpuštění. K odpuštění může vést jen opravdové vyznání, v kterém si uvědomuješ, že jsi opovrhl Písmem a že jsi ranil Boha a bližního.

K zamyšlení

- **Srovnáváš někdy svůj život s životem Ježíše Krista?**
- **„Své chyby nevidíš, dokud ti na ně někdo neukáže.“ Co můžeš říct k tomuto citátu?**

Uložit

- Kdo zakrývá vinu, riskuje, že se dopustí další a dostane se do strašného, začarovaného kruhu.
- Bůh nám nabízí zrcadlo, v kterém vidíme svůj skutečný stav. Tím nás nutí, abychom si uvědomili celou skutečnost.
- Bůh nás vybízí, abychom udělali závažnou volbu, která má za důsledek náš život, nebo naši smrt.
- Bůh je připraven nám dát nový život a osvobození od nedobré minulosti.
- Bůh nám pomůže přijmout odpuštění a poučit se z chyb.
- Stvořitel chce, abychom byli čestní k sobě samým, k jiným lidem, zvláště k těm, kterým jsme ublížili. Chce nám pomoct najít správný postoj i k němu, k našemu Pánu, Bohu, Stvořiteli.

Otázky k diskuzi

1. **Proč když se dopustíme závažné chyby, snažíme se to popřít, zahladit, svést na někoho jiného nebo se nějak omluvit? Jaké pocity vedou k uvedeným reakcím? Z jakého uvažování (často neuvědoměle) vznikají takové pocity?**
2. **Napište podobenství o vymyšlené loupeži v obchodě. Jak popíšeš jádro problému a jak důsledky činu?**
3. **Proč je lépe zbavit se vlastních chyb než nechat někoho jiného, aby je odhalil?**
4. **Proč je každý náš hřích útokem na Boha? Můžeš podat definici hříchu? Porovnejte ve třídě své definice a také definice, které podává Bible (1 Jan 3,4; Jak 4,17; Řím 14,23)**
5. **Jak se nejlépe učíme?**
   - z následků svých chyb,
   - když jsme potrestáni,
   - když jsme ušetřeni důsledků hříchu,
   - když jsme odměněni svými úspěchy?
6. **Prosíte Boha o odpuštění,**
   - protože to žádá,
   - protože jen tak může dojít k opravdovému smíření,
   - protože se tak cítíte lépe,
   - protože Bůh má zájem o váš život,
   - .....?

Cesta domů

„Máme proč se veselit a radovat, poněvadž tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.“
Luk 15,32

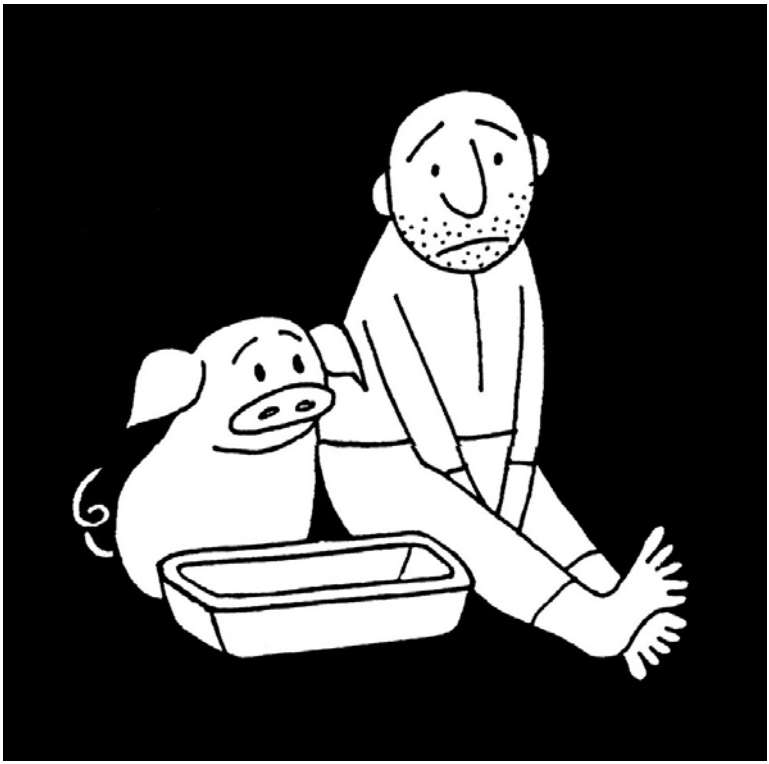

Podobenství o marnotratném synu připomíná člověka, který v mládí opovrhl vírou. Nechápe, co na ní jeho rodiče vidí. Ale po mnoha peripetiích se vrací. Pozná hodnotu víry. Tento příběh se už odehrál mnohokrát a stále se odehrává na celém světě.
Pavel z Tarsu je příklad člověka s hlubokou vírou. Je přesvědčen, že jde správnou cestou, dokud se skutečně nesetká s Ježíšem Kristem. To celé změní jeho život.
Tyto dva příklady nám mohou pomoct lépe pochopit „znovuzrození“ a „obrácení“.

Neděle

Luk 15,7

Z čeho má radost Bůh i samo nebe?

Spokojený

Podobenství o marnotratném synu je vrcholný příběh o obrácení. Jak došlo k obrácení mladého muž?? Byl prostě znechucen svou situací, zklamali ho lidé, rezignoval na všechny snahy lidstva, které nevedou k dosažení lidských snů?

Skutečným důvodem obrácení tohoto mladého muže nejsou tyto pesimistické až nihilistické úvahy. Pokud by se byl díval jen na své špinavé šaty, na odporné jídlo, na ponižující práci, pokud by vnímal jen zklamání ze svých falešných přátel, býval by ztracen. K návratu domů měl bezesporu jinou motivaci. Jak se vůbec mohl dostat z toho bahna a najít cestu domů? Byly to vzpomínky na domov, na život doma, na otce...

Najednou si uvědomuje, že doma může být pro něho místo, možná někde vzadu, ale že on tam chce být. Utíká domů, protože je přesvědčen, že někdo doma bude rád, když se vrátí.

K zamyšlení

- **Mluvili někdy tvoji rodiče s tebou o tom, jak se obrátili?**
- **Vyprávěj nahlas sám sobě o obrácení někoho, koho znáš. Může to být například i tvoje zkušenost.**

Jer 31,17

Jakou vyhlídku nabízí Bůh svým dětem?

Návrat

Německý kazatel Helmut Thielicke vyprávěl jednou ve své farnosti parafrázi podobenství o marnotratném synu:

Marnotratný syn rozhodně nemohl více překvapit starostu svého rodného městečka. Starosta mu možná řekl: „Někde ti zakázali pobyt, že ses tak náhle vrátil do rodného města?“

Marnotratný syn by určitě neváhal a řekl by mu: „Nerozumím tomu! Že bych se vrátil proto, že mi v cizině zakázali pobyt? Nejde o zákaz, pane starosto, ale o jistotu, že jsem se mohl vrátit domů a že otec mě nevyhodí. To mě přimělo k návratu!“

Starosta by odpověděl: „Ale otec ti určitě zakáže cestovat znovu do zahraničí.“

Na to by marnotratný syn s úsměvem řekl, že jemu to už není třeba zakazovat. Když člověk už jednou pozná ochranu a klid otcovského domu, když ví, že to je vztah k Bohu a pokoj Ježíše Krista, už nechce odejít.

Čti Luk 15,11-32

K zamyšlení

- **Co v životě víry bereš jako zákaz?**

Úterý

Luk 15,29-31

Je těžké nikdy od Boha neodejít?

Pořád doma?

Otec nezavírá dveře na klíč. Nezakáže ti odejít. Když chceš, můžeš odejít. Když naopak opravdu chceš zůstat doma a prožívat pokoj, musíš bojovat o to, abys ho udržel. Bůh udělal vše pro to, aby se tvé potřeby a touhy mohly naplnit.

K zamyšlení

- **Porovnej možnost člověka od Boha odejít a možnost k Bohu přijít.**

Skut 8,3

Čemu se věnoval Saul z Tarsu?

Rozzuřený muž

Čti Skut 7,57 až 8,3.

Štěpán svědčí před veleradou, a tak jeho svědectví slyší nejvyšší židovští představitelé. Vychází ze svatých písem a snaží se jasně vysvětlit, že v Ježíši Kristu se projevil sám Bůh. Upozorňuje své posluchače, že opovrhli tímto novým Božím zjevením tím, že jeho, Štěpána, odmítli vyslechnout. Udělali něco podobného jako předchozí generace v jejich národě, které odmítaly slova proroků, často k vlastní zkáze.

Farizeové odmítli to poslouchat. Nechtěli slyšet, že Ježíš, kterého ukřižovali, je teď po Boží pravici. Kdo byl takto potrestán, musel udělat něco zlého. Jak by mohl mít v nebi čestné místo? To je rouhání! Za takové řeči musí být Štěpán odsouzen k smrti.

Mladý muž jménem Saul byl při vykonání rozsudku. Svědectví křesťanů ho vyprovokovalo k tomu, aby se zaměřil na vymýcení této sekty.

Čti Skut 9,1.2. Saul byl přesvědčen, že nová víra ohrožuje všechny hodnoty a všechny normy, podle kterých byl on vychován a podle kterých žil. Křesťané ohrožovali dobro!

K zamyšlení

- **Ohrožuje Ježíšovo učení něco, na na spoléháš?**

Čtvrtek

Jan 14,6

Jaká je jediná cesta k životu?

Cesta

Čti Skut 9,3-19.

Na cestě do Damašku, kam šel hubit křesťany, Saul pochopil, že jeho boj proti Božímu lidu je slepý. Ke svému zděšení zjistil, že neprospívá Boží věci, ale že ji brzdí. Bránil postupu evangelia. U Damašku byl zastaven.

Štěpán viděl Ježíše po Boží pravici. Když to tenkrát Saul slyšel, zděsil se. Teď na cestě do Damašku, slyšel Pavel Ježíšův hlas a věděl, odkud přichází! Neviděl to, co Štěpán, protože mladý farizeus Saul oslepl.

Slepotu pronásledovatele uzdravil Bůh vložením rukou Ananiáše, křesťana z Damašku. Ananiáš přinesl Pavlovi skutečné světlo, Ježíše Krista. Pavel porozuměl, že tělesná slepota je viditelným projevem jeho slepé mysli a srdce. Slepě bojoval proti křesťanům i jejich Kristu. Teď, právě když slyšel hlas ukřižovaného Krista, porozuměl, že se velmi mýlil. Jeho život se otočil o 180 stupňů. Předtím byl brzdou, teď přispíval k šíření evangelia.

K zamyšlení

- **Co asi cítil a o čem přemýšlel Pavel, když byl raněn slepotou?**

Fil 2,25.30

Co vše byl Epafroditus ochoten investovat pro Kristovo dílo?

Nasadit život?

Čti Skut 9,19-22.
Změna, kterou jsme viděli u Zachea, dokazuje, že život po znovuzrození není stejný jako předtím. Poznal to i Saul z Tarsu - apoštol Pavel. Četl jsi, že vstupoval do synagog, aby přinášel zprávu - evangelium. Dělal to, za co byl odsouzen Štěpán! Pavel potřeboval odvahu víry. Jeho bývalí spoluvěřící byli z toho vyvedeni z míry. Díky rozsáhlým znalostem Písma mohl předkládat vynikající důkazy o mesiášství Ježíše z Nazareta.
Pavel se plně oddal službě evangeliu ve chvíli, kdy se setkal s Ježíšem Kristem. Jeho názor na svět a přístup k životu je od této chvíle určován odpovědí na otázku: „Jsem věrný Kristu?“ Tento nový směr, kterým se Pavel dal, nazýváme obrácením. Bůh ho uchopil a Pavel se ve víře a odvaze dal zcela jiným životním směrem.
Čti 2 Kor 11,23-33.
Příklad Pavlova života je strhující. Všichni křesťané nemají takovou zkušenost. Je nutná? Jisté je, že obrácení je Ježíšův zásah do života člověka. Dovolíme mu to?

K zamyšlení

- **Pavlovo obrácení má dopad na jeho okolí? Proč?**
- **Proč není v životě některých křesťanů tento vliv tolik vidět?**

Uložit

- K rozhodnutí vrátit se domů nevedl marnotratného syna tolik odpor k tomu, co prožíval, ale především jistota, že doma bude přijat.
- Bůh čeká na návrat svých dětí, ale nechává jim možnost svobodně se rozhodnout a své rozhodnutí dobře zvážit.
- Jen ten, kdo opravdu chce, může zůstat s Bohem. Tento vztah je třeba udržovat.
- Saul z Tarsu byl zaujatý nepřítel prvních křesťanů. Byl přesvědčen, že jedná správně a že se to Bohu líbí.
- Ježíš se setkal se Saulem. Toto setkání vše změnilo. Saul přijal úplně jiný životní směr.
- Z nepřítele Kristových stoupenců se stal nadšený šiřitel křesťanství, který byl ochoten položit pro Kristovu věc i svůj život.

Otázky k diskuzi

1. Čeho se vlastně mladý člověk vzdává, když dává svůj život Kristu?
2. Dveře církve jsou otevřeny. Co to znamená?
3. Jaký je rozdíl mezi „svatou horlivostí“ a „slepou zuřivostí“?
4. Z evangelií, z knihy Skutky apoštolů i z ostatních knih Nového zákona znáte různé projevy Kristova jednání s lidmi. Jak byste si přáli, aby zacházel Kristus s vámi?
5. Čtěte Řím 6,17.18. Jak rozumíte procesu obrácení podle tohoto jeho popisu?

Pro mně nové: _____

_____

Neporozuměl jsem: _____

Moje rozhodnutí: _____

_____

_____

Když slyšíš, jednej

A Duch i nevěsta praví: „Přijď!“ A kdokoli to slyší, ať řekne: „Přijď!“ Kdo žízní, ať přistoupí; kdo touží, ať zadarmo nabere vody života. Zjev 22,17

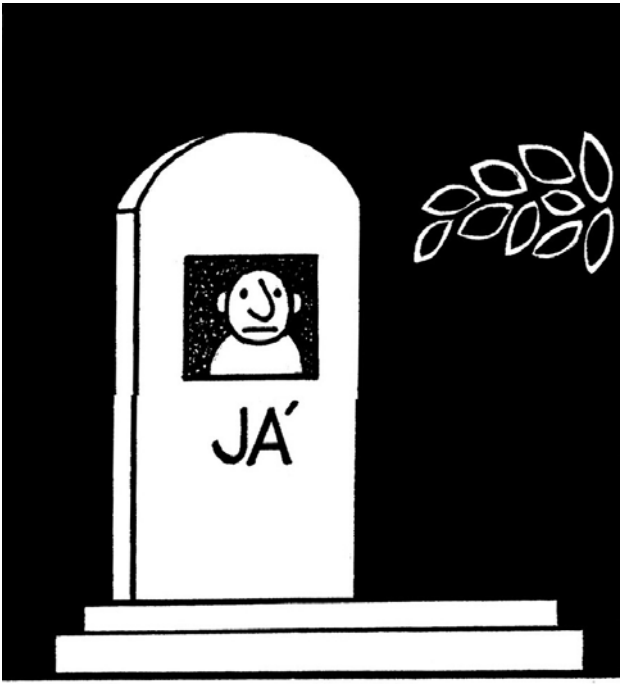

Poslouchat Boha by bylo velmi náročné, kdybychom neprožili obrácení, kdybychom nejdříve Boha neslyšeli. A slyšení je dost složité. Záleží na zdroji informací i na příjemci. Když mluví Bůh a ty zcela zeslabíš příjem, nemáš z toho nic, Bůh tě zbytečně kontaktoval.

Naslouchání Bohu je speciální naslouchání. Mění celý život. Naše odpověď Pánu Bohu není nahodilá, ledajaká záležitost. Projevuje se úplnou angažovaností: „... celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou.“ (5 Moj 6,5) Týká se to tedy celé bytosti. Když slyšíš, jednej! Když slyšíš, poslouchej!

Kdo poslouchá, jedná. Naslouchat Bohu znamená být poslušný k tomu, co říká. Proto můžeme říct, že

ZNOVUZROZENÍ, OBRÁCENÍ = BŮH MLUVÍ A ČLOVĚK POSLOUCHÁ

Taková poslušnost nemá nic společného s otroctvím. Když opravdu posloucháš Boha, tvůj život se mění. Posloucháš proto, že jsi přesvědčen, že tvůj život s Bohem je lepší než život bez něho.

Neděle

Jan 2,5

Kdo dal tuto moudrou radu?

Vidět i sebe

V posledních týdnech jsme studovali příběhy Davida, Zachea, Pavla a marnotratného syna. Biblické příběhy nám vždy nechávají otázku: „A co ty?“ Nátanova slova se týkala Davida, ale později oslovila i jiné lidi. Když Ježíš vypráví podobenství o ztraceném synovi, jsi i ty mezi posluchači. V určitém smyslu sedáš na větvi vedle Zachea a slyšíš Ježíšova slova: „Dnes chci zůstat ve tvém domě.“

Možná si to vždy neuvědomuješ, když čteš Boží slovo. Na první pohled se tě Nátanův příběh netýká, nemáš ani Zacheovy problémy. To je pravda. Ale... když o tom přemýšlíš hlouběji, vidíš něco, co spojuje všechny tyto vracející se lidi. Co pak ty jsi vždy zahrnoval Boha do svého života?. Jako muži, o kterých jsme četli, potřebuje se každý člověk cele, jednoznačně a bez výhrad obrátit, vrátit se.

K zamyšlení

- **Vnímáš, když tě Ježíš volá? Jak reaguješ? Zůstáváš „sedět na větvi“?.**

Mat 23,28

Na čem záleží ve tvém životě?

Uvnitř

V minulých týdnech jsi mohl při studiu poznat, že když došlo ke změně v postojích některých biblických osobností, muselo se odehrát něco uvnitř jejich bytosti.

Jako lidé poznáme vnější projevy jejich znovuzrození a obrácení. Kristus říká prostě, že není možné sbírat dobré ovoce ze špatného stromu. Když měl David přinést dobré ovoce, muselo se kvůli tomu stát něco v kořenech jeho života. Čti Luk 6,43-45

K zamyšlení

- **Co se stane v životě člověka, který má Krista za centrum svého života?**

Úterý

Žid 4,12

Jak působí Boží slovo?

Slyš Slovo

Čti Jan 3,1-8.
Nikodém se dověděl, že do Božího království nemůže vstoupit ten, kdo není znovuzrozený. Kristus vysvětluje, že když chceš mít skutečnou víru, musí ti Bůh pomoct a otevřít ti k tomu oči. Se svými přirozenými schopnostmi nepochopíš důležitost znovuzrození. Potřebuješ nový pohled, ale nedokážeš to sám, musí zasáhnout Pán Bůh. Tak byl Saul uzdraven z duchovní slepoty významným Kristovým zásahem a tak otevřel Bůh oči Davidovi skrze Nátana.
A co ty? Jsi křesťan a máš křesťanské přátele. Prožil jsi ty nebo tví přátelé přímé Boží zjevení? Musel zasáhnout prorok, abyste se stali křesťany?
Většinou tomu tak není. Když ale znovuzrození, změnu pohledu, může provést jedině Bůh a nedělá to vždy tak mimořádně jako u Davida, Zachea - jak k tomu tedy dojde?
Čti Řím 10,17. Pavel říká, že víra se zrodí, když člověk otevřeným srdcem a otevřenou myslí slyší Boží slovo, evangelium.
Čti Iz 55,10.11
Slovo, které předávají lidé, je ve skutečnosti vždy naléhavé Boží pozvání. Toto Slovo má v sobě sílu učinit z tebe nového člověka. Tak jednoduché to je. Ale... Každý se musel rozhodnout sám: David, Pavel - se museli rozhodnout, zda budou poslouchat Kristův hlas.
I ty se můžeš rozhodnout, zda uslyšíš a budeš poslouchat. Když akceptuješ Boží Slovo, ve tvém životě dojde ke změně. Tato změna je znovuzrození. Bůh ti dává možnost změnit se a ty máš možnost rozhodnout se.

K zamyšlení

- **Jaký je rozdíl mezi těmito dvěma činnostmi: slyšet a poslouchat?**

Mar 6,3

Kým byl Ježíš pro lidi z jejich vesnice?

Více než tesař

Víš, jak můžeš snadno porozumět znovuzrození? Když čteš o Kristově životě.

Čti Mat 13,55. Syn nazaretského tesaře prochází zemi se svými přáteli a s několika členy své rodiny. V krátké době získává reputaci učitele zákona. Jeho učení náboženství má svěžest. Lidi nepřitahují jen jeho slova, ale také jeho způsob života. Vše dokazuje, že Ježíš z Nazareta je na vyšší duchovní úrovni.

Po nějaké době se rodí opozice. Někteří ho dokonce obviňují z rouhání a je vydán výkonné moci Říma. Po krátkém a nehodnověrném soudním líčení je Ježíš odsouzen a ukřižován. Jeho učedníci žádají o jeho tělo a uloží ho do hrobu. Po dvou nocích titéž učedníci potvrzují, že zpráva o jeho vzkříšení je pravdivá. To je ve stručnosti vnější stránka Ježíšova života. Pro mnoho lidí je to ale jediný pohled na Krista.

Čti Mat 16,143-17. Ve chvíli, kdy zjišťuješ, že tento příběh má dopad na tvůj život, na tvůj pohled na svět, na tvou vlastní smrt a vzkříšení, v tu chvíli prožíváš znovuzrození. Pochopil jsi skutečný obsah Kristova životního příběhu. Pokaždé, když ho slyšíš v kázání Božího slova, při shromáždění nebo jinde, znovu k tobě mluví Bůh.

Sám se pak rozhoduješ, zda přijímáš Krista z tohoto příběhu. Znovuzrozuení je tedy možné, protože Bůh ti ho nabízí. Volá tě.

K zamyšlení

- **Co z Kristova života tě nejvíce oslovuje?**

Čtvrtek

Ef 4,20

Je nutno mít jasno v tom, kdo byl Kristus a co učil?

Ještě jinak

Když přijímáš Ježíšův příběh, znamená to, že významně ovlivnil tvůj život. Jednáš jinak než v minulosti, vidíš svůj život ve světle evangelia. Upřesňuješ své otázky a jsi ochoten přizpůsobit se stylu života, který vyplývá z Kristova poselství. Jsi integrován do Ježíšova příběhu a všimáš si, že některé věci proto přestávají mít ve tvém životě smysl. To vše je obrácení. Především v něm jde o přijetí. Zacheus například přijal skutečnost, že Ježíš hodnotí jeho život. V tu chvíli také tento celník přijal způsob života, ke kterému ho vedlo setkání s Kristem. Díval se teď na město, v kterém žil, i na svbé bližní jinýma očima. Po setkání s Kristem se člověk zbavuje všeho zbytečného, nehodnotného a zlého, protože skrze Krista nahlédl do daleko lepšího světa.

Čti Řím 5,7.8. Nežiješ lépe proto, aby sis získal Boží přízeň. Není možné, aby sis dobrými činy Boha obměkčil a naklonil. On první přece hledá příležitost setkat se s tebou. Nevnucuje ti svou lásku, jen se ptá, zda mu chceš naslouchat. Je třeba nejdříve říct „ano“ Ježíši Kristu, pak teprve můžeš říkat „ne“ hříchu. Říct „ano“ Kristu znamená vzít za svůj jeho způsob života. Tak se věci vyjasňují, snadněji rozlišuješ a rozhoduješ se. Také ti nezáleží najednou na mnoha věcech, které jsi dříve pokládal za samozřejmé a nepostradatelné.

Když se opravdu stáváš Kristovým následovníkem, vnímáš, co není v souladu s jeho vůlí. To může trvat delší dobu, ale postupně uspořádáváš svůj života docela jinak.

K zamyšlení

- **Projevuje se můj soulad s Ježíšem v mém životním stylu, v mých cílech, práci, volbě přátel, v mé zábavě, v četbě...?**

Titus 3,5

Jakou roli hraje ve znovuzruzení Duch svatý a křest?

Být pokřtěn

Znovuzrozený a obrácený. A co teď? V Bibli zjišťuješ, že nejsi jediný obrácený. Ten, kdo se našel v Kristově příběhu, je přijímán do velké rodiny. Když se obrátíš, nejsi sám.

Mnoho lidí, které ovlivnila osobnosti a čin Ježíšův, uslyšeli Boží volání. Na něho pak orientovali celý svůj život.

Čti Skut 2,41.42. Jak se obrácený člověk připojuje k dalším obráceným? Bible zná vlastně jen jeden způsob, jak obrácený člověk vstupuje do společenství Ježíšových učedníků.

Čti Mat 28,19; Skut 2,37.38. Všechny biblické zprávy udávají stejnou linii. Ten, kdo se obrátil, dal se pokřtít. Proč? Protože křest je vnějším znamení vnitřního rozhodnutí následovat Krista. Když se dáš pokřtít, připojuješ se ke Kristovu tělu a tím říkáš, že život má smysl jen tehdy, když věříš v Krista. Tak vyjadřuješ své vyznání víry. Prohlašuješ tím, na čí straně stojíš. Křtem potvrzuješ své rozhodnutí následovat Krista a ostatním lidem tím říkáš: Věřím v Ježíše Krista a připojuji se k němu. Tak je tvá smlouva s Bohem zprávou pro tvé bližní. Tím se kruh uzavírá.

Kruh? Ano, kruh, protože i ty jsi slyšel Boží slovo prostřednictvím lidí. Byl jsi pozván následovat Ježíše. A udělal jsi to. Teď křtem sám zveš ostatní. Tvým prostřednictvím je slyšet Boží hlas: „Pojď, následuj mě!“

K zamyšlení

- **Zeptej se rodičů, proč se dali pokřtít. Zeptej se také svých vrstevníků.**

Uložit

- Biblické příběhy jsou napsány proto, aby ses mohl identifikovat s těmi, kteří v nich vystupují, a mohl se rozhodnout, zda se odevzdáš Bohu.
- Příběhy ti ukazují, jak jiní přijali, nebo odmítli Boží pozvání. Obrácení je zkušenost, kterou můžeme těžko pochopit, pokud ji neprožijeme. - Boží slovo působí vnitřní změnu, která se projeví obrácením.
- Při obrácení přijímá člověk Ježíše do svého života.
- Svou příslušnost ke Kristu projevuješ tím, že se křtem připojuješ k jeho učedníkům.

Otázky k diskuzi

1. **Uveďte příklady lidí, v kterých poznáváte sami sebe. Uveďte, v čem se s nimi ztotožňujete. Podobně postupujte s vybraným biblickým textem.**
2. **Která síla může změnit život lidí? Je více takový sil?**
3. **Zajímá vás četba Bible? Zdůvoděte svou odpověď. Jsou chvíle, kdy vás zajímá více?**
4. **Co z Kristova životě je vám blízké? Co nechápete? Co vás nechává lhostejnými?**
5. **Diskutujte s přáteli o tom, jak rozumět kázání Božího slova a jak ho aplikovat.**
6. **Proč ustanovil Ježíš Kristus křest jako veřejné vyznání víry? Co mimořádného jste našli na tomto křesťanském úkonu? Může být křest nebezpečný?**

Pro mně nové: _____

_____

Neporozuměl jsem: _____

Moje rozhodnutí: _____

_____

_____

Mise začíná

„Ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“ Skut 1,8

Co se nám vybaví, když se řekne „církev“? Sakrální stavby, v kterých nechybějí zvony a barevná okna? Možná bohoslužby, při kterých se lidé tváří velmi vážně a mluví o problémech včerejška v termínech předvčerejška?

Nedovol, aby ti podobné eventuální dojmy zablokovaly vztah k církvi. Nejsou věrohodným obratem toho, co sledoval Ježíš, když vytvořil společenství lidí, které nazval církví.

V dalších čtyřech úkolech se budeme snažit lépe pochopit, co to je Kristova církev, čím může být pro nás a co v ní můžeme konat my. Chceme objevit důvod bytí církve tak, že budeme pozorně číst konec Lukášova evangelia a začátek knihy Skutky apoštolů.

Neděle

Luk 24,36-53

Jaká neuvěřitelná událost vyvolala vznik církve?

Ježíš žije!

Učedníci prožili Kristovo zatčení. Z dálky sledovali jeho agonii a smrt na kříži. Zdálo se, že všechny naděje se ztratily. Ten, který nasytil zástupy lidí snídaní malého chlapce, který uzdravil tolik nemocných postižených nejrůznějšími chorobami, který vracel mrtvým život, byl sám poražen smrti, aniž by odporoval!

Když jim řekli, že žije, učedníci nevěřili. Aby je přesvědčil, musel Ježíš přijít za nimi. Ukázal jim rány a jedl před nimi. Připomínal jsem, že Starý zákon už dávno předpověděl, co se mu stane. A tak se učedníkům vrátila radost.

Kristus jim svěřil poslání pro záchranu lidí. Slíbil jim, že Bůh jim pošle sílu, v které budu moct plnit tento úkol. Zatím mají počkat, zůstat v Jeruzalémě a účastnit se bohoslužeb v chrámu. Ježíš jim požehnal a opustil je.

K zamyšlení

- **Čím je pro tebe významné vzkříšení Ježíše Krista?**

Skut 1,1-11

O čem snili učedníci, když viděli zase živého Ježíše? Na jaký plán myslel Ježíš, když se jako zmrtvýchvstalý zjevoval učedníkům?

Moji svědkové

Kniha Skutky apoštolů je druhým dílem spisu, který napsal Lukáš pro jistého Teofila (řecky: Bůh miluje). Konec prvního dílu, který jsme četli včera, a začátek tohoto druhého popisují stejnou věc. Je tedy velmi důležitá.

1. Ježíš byl mrtev, ale nyní žije. Jí s učedníky a hovoří s nimi.
2. Učedníci mají zůstat v Jeruzalémě, dokud jim Bůh nesešle Ducha svatého.
3. V síle, kterou jim dá Duch svatý, naplní poslání Ježíšových svědků v celém světě.
4. Ježíš vystupuje do nebe a učedníci ho vidí.

Učedníci se těšili, že po utrpení přijde slavné království, ráj. Místo toho je Ježíš vyzývá k náročnému dobrodružství, které se může uskutečnit pouze ve spolupráci s neviditelným, ale mocným Bohem, prostřednictvím svatého Ducha. Toto dílo se týká spasení lidí. Dokud není dokončeno, neuvidí znovu Ježíše, ani nepřijde království.

K zamyšlení

- **Je dílo dokončeno?**
- **Kdo má v něm pokračovat a dokončit ho?**

Úterý

Skut 1,224-26

Kdo to je apoštol? Kdo ho ustavuje a jaké mu dává poslání? Jakou pravidelnou činnost koná tato skupina?

Dvanáct apoštolů

Jsou zaznamenána jména jedenácti mužů, kteří viděli vystupovat Ježíše do nebe. Kristus si je na počátku své veřejné činnosti sám vybral po noci modliteb (viz Luk 6,13-16). Teď jeden chybí. Je to Jidáš, který si vzal život. Připojili se ale další. Konkrétně se píše o matce a Ježíšových bratrech (Luk 8,19-21).

Mluví se o společné aktivitě této skupiny, o společné modlitbě.

Když Petr navrhuje nahrazení Jidáše, předkládá přesnou definice apoštola. Musí to být svědek Ježíšova vzkříšení, který Ježíše doprovázel v době jeho pozemského působení, a to od Janova křtu až po nanebevstoupení.

K zamyšlení

- **Můžeš být Ježíšovým svědkem? Můžeš být apoštolem?**
- **Má osobní modlitba důležité místo ve tvém životě? A společná modlitba?**

Skut 2,1-13

Co se stalo, když o Letnicích sestoupil Duch svatý?

Událost Letnic

Padesátý den po zmrtvýchvstání, deset dní po nanebevzetí, sestoupil Duch svatý. Viditelné a slyšitelné jevy, popsané ve 2. a 3. verši provázejí Boží zjevení se. Pro Lukáše je to příležitost ukázat, že to, co se děje, je božského původu.

Důsledek příchodu Ducha se projevuje v mluvení apoštolů. Mluví jinými jazyky než lidé znali jako živé jazyky současnosti. Patnáct jmén národů nebo oblastí římské říše ukazují různorodost jazyků, kterými mluvili prostí řečníci z Galileje. I když je tento jev pro některé lidi důvod k posměchu, není vysvětlitelný přirozenými příčinami.

Výraz „židé i obrácení pohané“ na konci 10. verše není označení etnické ani geografické, ale náboženské. Jak je zástup popsán v 5. verši, nejedná se o židy poutníky, ale o židy, kteří bydlí stabilně v Jeruzalémě, protože jsou zbožní. Petrovo kázání, které následují, se obrací k židům (vizu verše 14.22.29. a 36). Lukáš tak ukazuje, že událost Lenic má dopad na věrné židovského věřící (prozelté nejsou z izraelského národa, ale vyznávají židovské náboženství).

K zamyšlení

- **Co můžeš říci o srozumitelnosti svědectví? Může ti Duch svatý pomoct mluvit, když máš svědčit v Kristův prospěch?**

Čtvrtek

Skut 2,14-26

Co říká svědek právě naplněný Duchem svatým?

Smysl Letnic

Petrovo kázání, které proslovil v dne Letnic, obsahuje tři důležité citace ze Starého zákona.

1. Joel 2,28-32 (v jiném členění: 3,1-5). Předpověděný jev se právě naplnil.

2. Žalm 16,8-11 se zde aplikuje na Ježíše, který je potomkem a dědicem zaslíbení, která dal Bůh Davidovi.

3. Použití 110. žalmu dokazuje, že Bůh předpověděl, že Ježíš bude po vzkříšení povýšen do nejvyšších postavení, na trůn samého Boha.

Toto kázání shrnuje život Ježíšův. Petr mluví o Spasitelových zázracích, o zradě, smrti, vzkříšení, nanebevzetí a daru Ducha svatého, kterého seslal lidem jako spoluvládce s Otcem. Závěrem Petr potvrzuje, že Ježíš je Pán a Mesiáš. Mluvící kazatel se sám představuje jjkao přímý svědek nejpodivuhodnější události dějin: Kristova vzkříšení.

V závěru se apoštol obrací na posluchače. Má odvahu potvrdit, že jsou zodpovědni za smrt Ježíše, ale zároveň ukazuje, že existuje řešení pro jejich vinu. Bůh má totiž vše ve svých rukou a plán záchrany připravil na počátku.

K zamyšlenii

- **Jsi také zodpovědý za smrt Ježíše Krista? Dokázal bys citovat biblické texty, kterými můžeš zdůvodnit svou odpověď? Znáš dobře Kristův životní příběh? Můžeš říct, že tento příběh má vliv i na tvůj život? Víš konkrétně, jak působí na život některých lidí?**

Skut 2,37-41

Jak se staneme křesťany a tedy členy církve?

Přidali se

Dopad Kristova kázání je významný. Dotýká se srdcí posluchačů a dokazuje ho otázka, kterou kladu posluchači: chtěji změnit své jednání.

Petr vysvětluje, jak se stát křesťanem.

- pokání neboli změna životní orientace,
- křest neboli znamení Božího odpuštění,
- přijetí Ducha svatého neboli Boží závazek dát sílu k potřebné změně života.

Petr vysvětluje, že tento duchovní zrod je možný, protože existují veliká zaslíbení. Boží milost je úměrná Boží velikosti, čas ani prostor ji nemohou omezit. Konec Petrovy promluvy je krátce shrnut. Jsou to slova pozitivního svědka, který chce povzbudit. Jsou naléhavá, protože se týkají záchrany pro věčnost - spasení. Příběh končí číselným údajem o výsledku prvního misijního kázání: 3000 křtů! Všimněme si, že všichni posluchači zvěst nepřijali. Uveďme také, že křest je příležitostí pro všechny nově obrácené, aby se připojili ke skupině učedníků. Tímto jediným svědectvím, které bylo potvrzeno mocí Ducha, se počet členů v jeruazlémském křesťanském společenství zvýšil ze 120 na 3 120.

K zamyšlení

- **Prožil jsi postup, kterým se rodí a formuje křesťan? Přijal jsi Ducha svatého? Je tvé svědectví kladné a naléhavé? Může ho Bůh použít pro záchranu lidí?**

Uložit

- Na počátku našeho studia o církve jsme chtěli při pozorném čtení konce Lukášova evangelia a začátku knihy Skutky apoštolů, jak začala křesťanská misie.
- Ježíšovo vzkříšení a seslání Ducha svatého jsou dvě určující události. Jsou to hnací síly činnosti věřících i obsah poselství, které nesou.
- Modlitba, poznání Bible a vůle poslouchat jsou jedinými předpoklady lidí spolupracujících v této misi.
- Spolupráce Boha s lidmi přináší jednotu a růst.
- Ježíšova církev je především skupinou osob pověřených posláním nést lidem zvěst o záchraně.

Otázky k diskuzi

1. **Věříme opravdu, že Ježíš byl vzkříšen? Jakou sílu nám dává tato víra?**
2. **Dostali jsme Ducha svatého? Postupovali jsme tak, aby nám mohl být udělen? Dodržuje Bůh své sliby?**
3. **Jaké místo zaujímá modlitba v našem osobním životě a jaké v životě skupiny?**
4. **Patří studium Bible do našeho programu? S jakými překážkami se přitom setkáváme?**
5. **Musí dnes misijní práce probíhat v jiných podmínkách? Máme změnit způsob předkládání svědectví?**
6. **Je Boží milost stále veliká? Má své meze? Pokud ano, jaké?**
7. **Patříme do misijní skupiny, která pracuje pro Ježíše? Proč ano nebo proč ne?**

Pro mně nové: _____

_____

Neporozuměl jsem: _____

Moje rozhodnutí: _____

_____

_____

Ideální skupina

Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. Skut 2,42

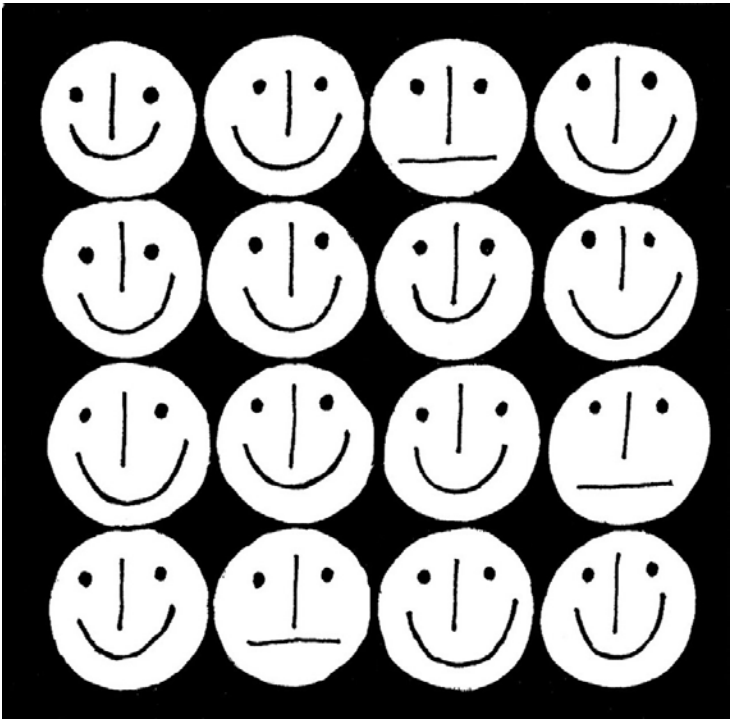

Církev je skupina lidí. Minulý týden jsme se dověděli, že skupina je především kolektiv, kterému byl svěřen odpovědný úkol. Všichni jsme už patřili do nějakého kolektivu. Víme tedy, že to může být úžasné, pokud si rozumíme a dosahujeme úspěchů. Víme ale také, jak je zlé, když si členové kolektivu nerozumějí, nejsou spolehliví nebo se podrážejí.

Tento týden budeme studovat texty z knihy Skutky apoštolů, které popisují církev jako ideální skupinu. Je v ní vzájemné pochopení a dosahuje výrazných úspěchů.

Budeme číst texty, které shrnují události a jsou uvedeny mezi jednotlivými příběhy. Jsou to obecné poznámky a ukazují, jaká je ideální skupina věrících a jaké jsou prostředky k jejímu vytvoření.

Neděle

Skut 2,42; 4,33; 5,42; 6,7; 12,24

O které první činnosti církve se zmiňuje kniha Skutků?

Škola

Církev je ve skutečnosti škola. Žáky nejsou jen členové církve, ale i sama společnost. Vyučujícími byli apoštolé, později dostanou dar moudrosti a poznání (1 Kor 12,8), dar vyučování (Řím 12,7) a učitelství (Ef 4,11).

Látka, které se učí, je obsažena v Božím slově. Minulý týden jsme viděli, jak se v Petrově kázání zdůrazňuje znalost biblických textů. Ústředním bodem tohoto učení je osoba Ježíše Krista, živého Božího slova. V učení o Ježíši Kristu je pak vrcholným bodem jeho vzkříšení.

Metodou vyučování je svědectví. Vyučující přednášejí to, co poznali nejen svou inteligencí, ale co také prožili. Služba apoštolů se jmenuje „služba slova“ na rozdíl od „služby při stolech“. V Bibli se slovo a činy nestavějí do protikladu: slovo je aktivní, jednající, tvořívé - nebo prostě není.

K zamyšlení

- **Proč nejdříve studujeme Boží slovo, abychom potom mohli jednat? Dostáváme se někdy v každodenní křesťanské praxi do problémů, protože nemáme základní biblické znalosti?**

Skut 2,44.45; 4,32.34-37

Jak je možno žít opravdu a konkrétně jako bratři?

Škola sdílení

Církev je škola, v které se neučíme proto, abychom stále více získávali, ale abychom dávali a uměli se dělit.

Abychom mohli dávat a podělit se s ostatními, musíme být přesvědčeni o tom, že co máme, nám nepatří, není to naše. Když se stáváme křesťany, stáváme se Božím vlastnictvím. Vše, co máme, je jeho. Vše, co máme, má sloužit druhým.

Dále je důležité, že nehodnotíme hmotný majetek jako výsledek svých zásluh, ani jako důvod, pro který nám jiní mají závidět. Díváme se na něho z hlediska potřeby. Když více pracuješ nebo máš více titulů, neznamená to, že budeš mít nutně více peněz. Také neplatí, že potřebuješ tolik peněz jako jiní.

Příklad Barnabáše vysvětluje, co je to schopnost dělit se. Nemá velký majetek, má jen pole. Z toho vysvítá, že sbor v Jeruzalémě tvoří spíše chudí členové.

Dodejme, že v těchto textech nic nenasvědčuje tomu, že by věřící opouštěli své zaměstnání a tedy i zdroj příjmů. Nemáme rovněž důvod si myslet, že v církvi byli lidé, kteří dostávali od ostatních více, než potřebovali. Jedinou přednosti je přednost pracovat a dávat.

K zamyšlení

- **Rád se podělíš? Pracuješ rád? Jak bys definoval hranice mezi potřebným a nadbytkem? Co lze dělat, aby alespoň v církvi nebyl nikdo chudý?**

Úterý

Skut 2,42.46

Jak důležitá je večeře Páně?

Lámání chleba

Tento výraz označuje slavení památky na Ježíšovu poslední večeři s učedníky. Pojem „lámání chleba“ se tedy vztahuje na tuto slavnost (Skut 20,7-12).

Tato slavnost je bohatá na význam. Především se v ní obracíme k minulosti, protože připomíná utrpení a smrt Ježíše Krista, který nám nabízí odpuštění.

V přítomnosti nás tato slavnost spojuje tím, že jíme jeden chléb. Společně s Kristem sdílíme cestu služby a dávání.

Tato večeře obrací naši pozornost také k budoucnosti a udržuje naši naději na budoucí království, kde budeme stolovat se samým Spasitelem.

„Lámání chleba“ je tedy pro skupinu křesťanů tak důležité jako chléb pro tělo.

K zamyšlení

- **Jak se prožívá večeře Páně ve vašem sboru? Jak jste spojeni?**

Skut 2,42.46a.47a

Proč oslavují křesťané Boha?

Modlitba, uctívání a oslavný zpěv

Skupina křesťanů není jen škola, ale také sbor. Kristus je jeho středem. On je vedoucím skupiny, není možno ho pomíjet, nemluvit s ním a o něm. Je třeba stále s ním konzultovat, znát jeho názor na situace, předkládat mu otázky, které ve skupině vznikají, i problémy, které přicházejí, a hledat jeho radu. On rozhoduje. Proto je třeba jasně znát jeho cíle, jeho plány a jeho metody.

On také odpouští. Proto mu předkládáme své omyly a hříchy, vyznáváme své zrady. Řekněmu mu, jak toho litujeme, že jsme ochotni v jeho síle nést trestání a důsledky svých chyb. Především ale prosme o jeho odpuštění a o pokoj, který může přinést jen on.

Spasitel nás miluje. Mluvme tedy proto s ním jako s nejlepším přítelem. Nemusí to být mnoho slov, ale buďme s ním. Nezapomeňme mu děkovat za vše, co dává a prokazuje naší skupině, našemu sboru.

To vše může proběhnout v úplném tichu, nebo být vyjádřeno slovy nebo písní - když to je ze srdce.

Chrám byl místem, kde především měla skupina - sbor takto žít.

K zamyšlení

- **Proč jsou modlitba, zpěv a uctívání tak důležité pro křesťanský sbor? Jak můžeme jako sbor žít plněji v této oblasti?**

Čtvrtek

Skut 2,43; 5,12-16

K čemu mají sloužit zázraky?

Zázraky

Zázrak je znamením a zároveň něčím úžasným. Slovem zázrak se označují překvapující události nebo činy, které vyvolají úžas přítomných a jejichž hluboký význam může člověk stále více poznávat.

V textu se uvádějí pouze příklady uzdravení nemocných nebo osvobození osob posedlých zlým duchem.

Ve Skut 5,15.16 je důležitá víra těch, kteří přinášejí své blízké nemocné k Petrovi. Je zajímavé, že reakce na zázraky je dvojí: lidé mají strach, protože si uvědomují, že jde o zásahy vyšší, než lidská schopnost; druhým důsledkem zázraků je obdiv lidí, kteří si uvědomují, kolik mimořádného a dobrého Bůh lidem dává. Po zázracích někdy následuje obrácení lidí. Zázraky totiž ukazovaly na původ a druh síly, která působila. Obrácení dokazuje, že uzdravený nebo jinak omilostněný člověk došel až ke Kristu.

K zamyšlení

- **Dějí se ještě dnes autentické zázraky? Co je opravdovým zázrakem?**

Skut 2,47; 4,32; 5,13; 6,7; 9,31

Proč se církev rozvíjela a postupovala?

Růst

Skupina věřících měla mezi obyvatelstvem dobrou pověst. Lidé kolem si uvědomovali, že křesťané chtějí dobro.

Skupina roste početně. Mezi křesťany neepatří už jen prostí lidé, ale také mnoho kněží. Postupně přesahuje skupina hranice města Jeruzaléma a nejbližšího okolí. Dobývá judskou provincii a dále Galileu a Samařsko. Tento růst je přičítán vlivu samého Boha (Skut 2,47). Apoštolé si nepřipisují slávu. Růst je důsledkem spojení mezi Bohem a věřícími.

Muži a ženy, kteří přijali Ježíše jako Krista, Spasitele a Pána, se připojují ke společenství křesťanů. Nemyslí si, že by ztratili tím svobodu. Naopak, skupina je taková, že nově ovbrácení považují za přednost od Boha, že mohou být do skupiny začleněni.

K zamyšlení

- **Je počet členů sboru dostatečným důkazem Božího požehnání?**

Uložit

V tomto týdnu jsme chtěli poznat, jak kniha Skutků apoštolů představuje ideální život prvokřesťanské církve. Tímto studiem jsme zjistili šest hlavních charakteristik této církve:

a) církev studuje Boží slovo pod vedením apoštolů,
b) církev žije v takovém sdílení, že mají i společné materielní fondy a z nich se udílí každému podle jeho potřeb,
c) církev slaví společně Večeři Páně a zůstává tak spojena s Kristem minulosti, přítomnosti a budoucnosti; to vše se děje v radosti,
d) církev oslavuje Boha, zpívá a modlí se především na místech k tomu určených,
e) činy, ke kterým dochází na půdě církve, jsou někdy zázraky, znameními, které obracejí pozornost k Ježíši a přinášejí dobro,
f) naplnění poslání církve záleží na kvalitě života skupiny - sboru.

Otázky k diskuzi

1. **Potřebuje ideální skupina ještě jiné vlastnosti než měla prvokřesťanská církev?**
2. **Má váš sbor některé z hlavních rysů této ideální skupiny - prvokřesťanského společenství?**
3. **Nesou v sobě někteří členové nevyřešené problémy, které brání sboru v rozvoji? Co v této věci dělat?**
4. **Můžeme žádat jiné členy skupiny, aby se změnili, když my sami nejsme ochotni nic změnit?**
5. **Pokud náš sbor není dokonalý, je to dostatečný argument k tomu, abychom do něho nepatřili?**
6. **Jde vám o to, aby vaše misijní dary umožnily bratrům v jiných částech světa získat to, co potřebují?**

pro mně nové:

Neporozuměl jsem

moje rozhodnutí:

Církev prožívá těžkosti

„Bratři, vyberte si proto mezi sebou sedm mužů, o nichž se ví, že jsou plni Ducha a moudrosti, a pověříme je touto službou.“ Skut 6,3

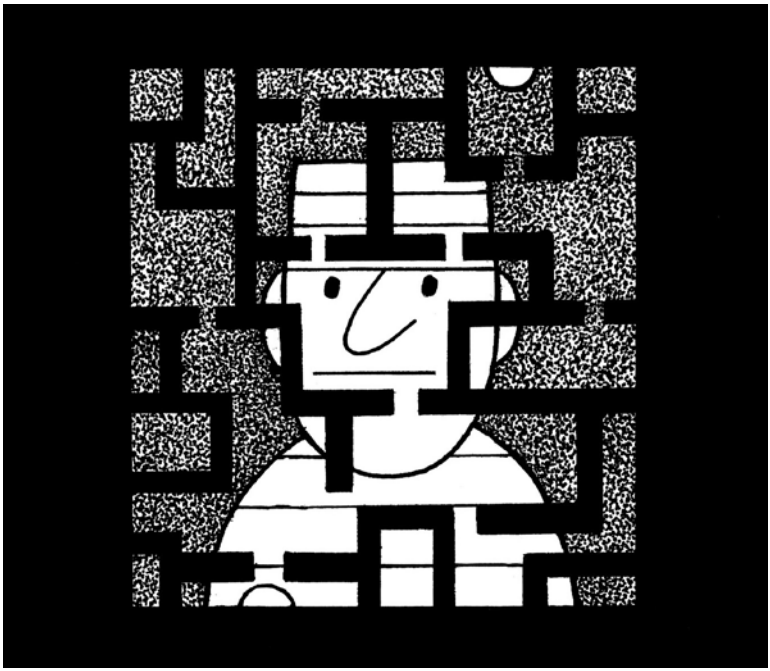

Kniha Skutky apoštolů nezakrývá problémy církve. Mluví o těžkostech, které přicházejí zvenčí, i o těch, které vznikají uvnitř církve.
Těžkosti zvenčí jsou často dány pronásledováním. Ježíš upozorňoval své učedníky, že budou pronásledováni, budou je vláčet před soudy a dokonce odsoudí k smrti (Luk 21,12-19). Dal jim zaslíbení, že jim sešle pomoc, ale ne, že je ochrání od všeho utrpení a smrti. Dokonce pronesl blahoslavenství pro pronásledované (Mat 5,10-12). Pronásledování jsou příležitostí, kde se projeví věrnost a solidarita věřících.
Ty druhé problémy, problémy uvnitř církve, jsou především hříchy členů sboru nebo celé skupiny. Problémy vznikají často tam, kde členové církve nejsou niterně angažováni do Boží věci.

Neděle

Skut 4,1-31; 5,17-41; 12,1-23

Je křesťan pod ochranou občanských práv?

Ve vězení

V prvním uvedeném příběhu jsou Petr a Jan zatčeni, protože uzdravili ochrnutého člověka a učili v chrámu. Pohrozili jim, ale nakonec je propustili, protože žalobci a soudci se báli davu. Pro apoštoly to byla příležitost dokázat, že mají vážný úmysl svědčit o Kristu. Bůh použil tuto příležitost k dalšímu udělení daru Ducha svatého.

V druhém příběhu vedla k zatčení Petra a Jana žárlivost, protože měli u lidu větší úspěch než náboženští vůdci v Jeruzalémě. Když byli znovu zatčeni, poručili je nakonec zbičovat a na Gamalielovu přímluvu je propustili. Touha apoštolů svědčit o Kristu zase vzrostla.

V třetím příběhu nechal král Herodes uvěznit Petra, aby udělal lidu radost. Pro věřící to byla příležitost společně se za Petra a Boží dílo modlit. Bůh zázračně vysvobodil svého služebníka. Po krátké době podezíravý a krutý král zemřel.

Tak Bůh vícekrát vysvobodil své věrné a odvážné služebníky. Někdy to udělal prostřednictvím andělů, svého Ducha nebo prostřednictvím lidí. I tyto okolnosti pomohly k pokroku Božího díla.

K zamyšlení

- **Mají pronásledovatelé vždy špatnou motivaci?**

Skut 6,7-15; 7,46 - 8,2

Proč ukamenovali Štěpána?

Mučedník

Štěpán má jméno, které znamená „koruna“. Ve slovech a činech ho vede Boží duch. To vyvolává žárlivost jiných židů, kteří přišli z diaspory a jsou ovlivněni řeckou kulturou (jako on). Obvinění vznesli proti němu lidé najatí, aby ho zavraždili. Na konci Štěpánovy řeči před sanhedrinem (Skut 7,46-53) už poznáváme, že obvinili Štěpána z jeho vlastních slov, která překroutili a přehnali.

Štěpán stojí před veleradou, která je náboženským soudem. Skládá se z kněží a starších Jeruzaléma a je respektují ji i římské úřady.

Členové velerady sevelmi rozhněvali. Hnali ho za město a ukamenovali. Bůh nezachránil Štěpána od smrti, ale podepřel ho viděním slávy a dal mu sílu odpustit nepřátelům.

Po tomto dramatu následovalo velké všeobecné pronásledování církve v Jeruzalémě.

K zamyšlení

- **Proč Bůh pokaždé nevysvobodí?**
- **V čem je Štěpánova zkušenost podobná tomu, co prožil Kristus?**

Úterý

Skut 7,58; 8,1.3; 9,1-31; 22,20

Proč Saul z Tarsu pronásledoval křesťany?

Veřejný nepřítel číslo 1

I když je Saul z Tarsu mladý, je nejaktivnější z pronásledovatelů křesťanů. Má podporu náboženských vůdců, aby pronásledoval křesťany i v cizích městech.

Má takovou pověst, že v Damašku se pak Ananiáš bojí za ním jít, když ho Bůh k tomu vyzývá. Proto musí Bůh Ananiáše ujistit, že bude mít dost síly, aby působil na Pavla, který se má také stát svědkem a jednou sám bude obětí pronásledování.

Lidé, kteří chodí do synagogy v Damašku, vědí, že Saul přijel do města, aby zatýkal křesťany. Jsou ovšem překvapeni, kdy ho slyší kázat, že Ježíš je Mesiáš. Pronásledování se obrací proti Pavlovi a on je nucen opustit Damašek v noci a zachránit se před smrtí.

Když přchází do Jeruzaléma, křesťané tam nechtějí věřit, že se obrátil. Bojí se, že to je pouze jeho nová taktika pronásledování. Dobře, že Barnabáš se nebojí ho vyslechnout a uvede ho jako bratra k apoštolům. V Jeruzalémě Pavel káže. Zase je ohrožen a musí utéct.

Závěr tohoto příběhu (Skut 9,31) potvrzuje, že církev vzrůstala počtem na celém území Izraele, protože Bůh změnil jejího nepřítele číslo 1 z pronásledovatele v pronásledovaného.

K zamyšlení

- **Zasahuje Bůh vždy stejným způsobem? Proč zasahuje ve prospěch některých lidí sám, jindy prostřednictvím druhých osob?**

Skut 11,27-30; 12,25

Chrání Bůh své děti před přírodními katastrofami?

Hlad

I když bylo pronásledování křesťanů velmi tvrdé, nebyl to jediný vnější problém, s kterým se setkali první křesťané. Kniha Skutků uvádí také příklad hladomoru.

Vidíme, že v křesťanské církvi jsou lidé vedení Božím Duchem podobně jako proroci ve Starém zákoně. Mají dar předpovídat budoucnost. Ne pro senzaci, ale aby mohli pomoct. Díky jejich informacím a výzvám se může církev (sbor) připravit a čelit situaci.

Hlad, o kterém se zde píše, zasáhl rozsáhlé území a situace byla vážná. Každý se snažil zachránit. Křesťané z Antiochie však ani v této situaci nemysleli pouze na sebe. Shromáždí fondy, aby mohli dodat pomoc křesťanům v Judsku, který je v té době nejvíce právě v tomto území.

Barnabáš a Saul jsou pověřeni, aby zanesli tuto pomoc do Jeruzaléma. Využívají tu příležitost také k tomu, aby s sebou vzali mladého muže, který se později sám stane misionářem.

K zamyšlení

- **Jsi solídární s těmi, kteří jsou dnes obětí hladomoru? Podporuješ církev a jiné organizace, které pomáhají takto postiženým?**
- **Jsou dnes v církvi proroci?**

Čtvrtek

Skut 5,1-11

Proč zemřel Ananiáš a Safira?

Přetvářka zabíjí

Církev byla skupinou, kde věřící sdíleli své potřeby. Již jsme se zmínili o Barnabášovi, který měl pole, prodal je, peníze přinesl a položil před apoštoly.

Ananiáš a Safira jsou opačným, záporným příkladem. Nikdo je nenutil, aby prodali své pole. Nikdy je nenutil, aby obnos, který získali prodejem, přinesli celý apoštolům. Mohli dát pouze část. Ale oni se domluvili, a tak byl jejich dar zcela dobrovolný. Chtěli vzbudit dojem, že jsou štědří (možná také proto, aby se na ně ostatní dívali tak příznivě jako na Barnabáše). Když lhali apoštolů, lhali tím i Bohu.

Petr nevydal příkaz, aby Ananiáš a Sfira zemřeli. Událost připomíná spíše selhání srdce. Safiře se stane totéž, když se dozví o smrti svého muže.

Chápeme, že po této události se církve zmocnila bázeň. Přesto musí s přetvářkou a pokrytectvím bojovat dále.

K zamyšlení

- **Zaslouží si někdo z nás smrt méně než Ananiáš a Safira? Jako věřící spoléháš na Boží milost. Jak to ovlivňuje tvé svědomí?**
- **Jak by měla církev jednat s evidentními pokrytci?**

Skut 6,1-6

Mění víra také mentalitu člověka a kulturní pozadí?

Rasismus?

V době, o které se učíme, jsou ještě všichni křesťané obrácení židé. Zatím nebyl pokřtěn nikdo z ne-židů, tedy z pohanů.
Hebrejci jsou židé, kteří mluví jazykem Bible, i když ten je už pět5 století mrtev. Upínají se k židovské tradici a nechtěji přijmout žádný kompromis s jiným způsobem myšlení.
Helenisty nazýváme židy, kteří se domnívají, že je užitečné znát a přisvojit si určité zvyky současné doby, ovlivněné řeckou civilizací.
Křesťanská církev je dostatečně otevřená, aby mohla mezi své členy přijmout lidi z obou těchto kategorií: hebrejce i helenisty. Soužití ale není snadné. Propuká krize týkající se zajišťování stravy pro vdovy. Jedna skupina má dojem, že se s ní zachází lépe než s druhou. Je to oprávněný dojem? Bible na to neodpovídá. V každém případě jde o závažný problém. Je třeba najít řešení.
Shromáždění vybírá sedm mužů, kteří mají všichni řecká jména a přísluší tedy ke skupině helenistů. Ti mají dohlížet na správné rozdělování. Pak na ně shromáždění vkládá ruce. Vše se děje v klidu. V církvi je zase smír.

K zamyšlení

- **Přečti si znovu Skut 6,1-6. Co bylo náročné v danou chvíli? Co bylo zdrojem problémů?**

Uložit

V tomto týdnu jsme viděli, že naše ideální skupina se setkala s problémy:

1. Vnější problémy:
- pronásledování, které vzniká z žárlivosti nebo z názoru či pronásledovatelů. Bůh je přítomen, ale nevysvobodí vždy a za každých okolností, ani nepoužívá stejnou metodu. Zasahuje lidskými nebo nadpřirozenými prostředky. Záleží na jednotlivém případu.
- přírodní katastrofy - jako např. hlad. Pro křesťany je to příležitost jak projevit věrnost a solidaritu.

2. vnitřní problémy:
- chyby jednotlivců - jako pokrytectví, lež;
- chyby koltktivu, které často navazují na šok rozdílných kultur. I zde pomáhá své církvi a dává jí najít řešení. To většinou spočívá v dialogu, v otevřenosti a přímosti.

Otázky k diskuzi

1. **Těžkosti doposud existují. Budou zde, dokud se Ježíš nevrátí. Má nás to překvapovat? Co je vlastním zdrojem problémů? Proč to Bůh nezařídí tak, aby věřící křesťané neměli problémy?**
2. **Už jste byli nějak pronásledováni? Když Bůh nevysvobodí (jako například nezachránil Štěpána), jak to působí na váš vztah k němu?**
3. **Co můžete konkrétně udělat pro spoluvěřící, kteří se stali obětí přírodní katastrofy?**
4. **Co to je pokrytectví? Uveďte příklady. Jak proti tomu bojujete ve vlastním životě?**
5. **Co si můžeme rozumět s lidmi, kteří vycházejí ze zcela jiné kultury? Co můžeme společně dělat pro to, abychom - přesto, že jsme různorodí - mohli úspěšně naplnit poslání, které nám Bůh svěřil.**
   Jaké povahové rysy mají bratři a sestry z vašeho sboru, kteří dobře vycházejí i s „odlišnými“?

Pro mně nové: _____

_____

Neporozuměl jsem: _____

Moje rozhodnutí: _____

_____

_____

Je poslání ohroženo

„Jestliže tedy jim Bůh dal stejný dar jako nám, když uvěřili v Pána Ježíše Krista, jak jsem já v tom mohl Bohu bránit?“ Skut 11,17

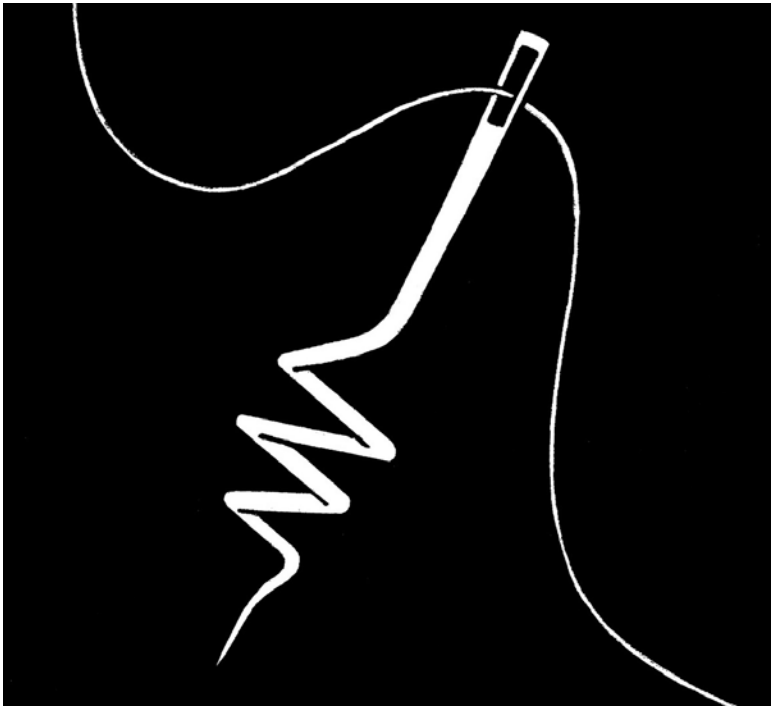

8

Církev se setkává s potížemi, ale i Pán církve má problémy s církví, která neumí často zacházet se svěřeným posláním.
První křesťané podobně jako my uvažovali někdy nepřesně, měli předsudky a způsoby jednání, které neodpovídaly Božímu plánu spasení lidí. V tomto týdnu budeme studovat příběhy z 8. až 11. kapitoly knihy Skutků. Uvidíme, jak musel Bůh zasahovat, aby poslání mohlo pokračovat navzdory překážkám, které někdy vytvářeli právě ti, kteří měli poslání naplnit.
Poznáme, že Bůh je Pánem dějin a že poslání se navzdory všemu naplňuje. To nám má dát jistotu, že Pán udělá také vše pro to, aby poslání mohlo být dokončeno.

Neděle

Skut 8,14

Byli Samařané začleněni do církve?

Samařané

Čti Skut 8,1-26

Apoštolé ani Filip neplánovali evangelizaci Samařanů. Až pronásledování dovedlo Filipa do jejich území. Židé měli velmi silné předsudky vůči Samařanům, přestože věřili v Boha, četli pět knih Mojžíšových, praktikovali obřízku a byli Židům podobni jako bratři.

Filip svědčí o Kristu a Bůh je při něm, když se skrze něho dějí zázračná uzdravení. Samařané přijali Krista a nechali se pokřtít.

Když se zpráva o těchto událostech dostala do Jeruzaléma, apoštolé vyslali muže, kteří se měli přesvědčit o tomto neuvěřitelném jevu. Bůh čeká, až přijdou, a potom dává Ducha svatého novým věřícím, aby mohli být začleněni do jednotné církve, ale i proto, aby se všichni křesťanů ze Židů mohli přesvědčit, že Bůh přijímá Samařané stejně jako Židy.

Všimněte si, že když se vyslaní apoštolé vracejí do Jeruzaléma, i oni již káží Samařanům.

Událost s kouzelníkem Šimonem je zde popsána proto, abychom viděli, že existuje nebezpečí omylu, co se týká podstaty vztahu k Bohu a k evangelizačnímu poslání.

K zamyšlení

- **Proč asi zůstali apoštolé v době pronásledování sami v Jeruzalémě? Jakou koncepci misie měli tito nadšení muži? Trpíš nějakým předsudkem, který ti brání podělit se o svou víru a naději s některými konkrétními osobami?**

Skut 8,26-40

Jak se stal správce pokladů kandaky křesťanem?

Zábrana?

Příběh o Filipovi a etiopském dvořanu je řízen Bohem. Boží anděl vyzval Filipa, aby šel na cestu do Gázy, a připravuje tak mimořádné setkání. Boží Duch způsobil, že se sešli, a je i u jejich rozchodu.

Etiopan je konvertita, přijal židovskou víru. Jel do Jeruzaléma na náboženskou pouť a teď čte ze svitku proroka Izajáše, který musel draze zaplatit. Stálo mu za to investovat větší sumu peněz, aby prohloubil svou víru.

Filip nemá těžký úkol: když se setkává se strážcem pokladů etiopské královny, dvořan právě čte prorocký popis Ježíšova života a služby. A když se v této pusté krajině vyskytne voda, Etiopan sám žádá o křest. Klade nečekanou otázku: „Co brání, abych byl pokřtěn?“

Dvořan byl eunuch. Podle 5 Moj 23,2 neměl být přijat do vyvoleného národa. Filip ale chápe díky Božím zásahům, které dovedly dvořana až k vodě, že má být přijat do křesťanského společenství. Uvěřil přece ve Spasitele.

K zamyšlení

- **Jsi disponibilní jako Filip, když slyšíš Boží příkaz? Znáš natolik knihu Izajáše, že bys z ní mohl vysvětlit zprávu o spasení? Co kdyby tě Bůh vyzval, abys měl biblickou studii s vysoce postaveným člověkem?**

Úterý

Skut 9,32-43

Jakou moc má Bůh?

Nemoci a smrt

Po setkání s Etiopanem jde Filip s evangeliem až do Cesareje. Tady vidíme Petra, který šel sem také. Nejdříve prochází Lyddu, potom Joppe a potom přichází do Cesareje, římského města, kde žil římský prokurátor.

V těchto příbězích vidíme, že poslání naráží na nemoci a smrt. Nejsou však nepřekonatelnou překážkou. Boží moc je ovládá a uzdravení i vzkříšení, které následují, se stávají hybnou silou misie.

Příběh o Tabitě je velmi zajímavý, protože ukazuje, jak odchod Tabity považují v okolí za katastrofu. Křesťané nevědí, jak budou pokračovat ve službě pomoci v této oblasti.

Všimněme si, jak jsou lidé hrdí na oděvy, které šila. To nejsou staré, nemoderní šaty, ale pěkné, nové věci. Ti, kdo je nosí, se tím necítí poníženi.

K zamyšlení

- **Všiml sis, jak je Petr jistý Boží mocí?**
- **Vyvolává zázrak vždy víru člověka?**

Skut 10.1-49

Proč se Kornéliovi věnovala taková péče?

Odmítavý postoj jednoho apoštola

Příběh o obrácení Kornélia je nejdelší z celé knihy Skutky. Je také důležitý, protože ukazuje, že Bůh přijímá za své děti a tedy za členy církve i neobřazené - pohany.

Všimněme si, jak Bůh pracuje s Petrovým odporem:

1. Vybírá člověka s vzácnými vlastnostmi: zbožného, štědrého, který má u Židů dobrou pověst.
2. Dává mu vidění, aby pozval Petra.
3. Dává vidění Petrovi, aby změnil svůj postoj k tomu, co pokládal za nečisté.
4. Mluví s Petrem skrze Božího Ducha, aby ho přesvědčil, že má přijmout Kornéliovu žádost.
5. Kornélia zbavil všech předsudků, které mohly vzniknout, když Petr při setkání použil některá nevhodná slova.
6. Bůh vede Kornélia, aby sezval pozorné posluchače.
7. Na všechny posluchače Bůh posílá svého Ducha. Dělá to tak, že mizí všechny pochyby, když Petr používá srovnání s událostmi, které se staly o Letnicích.

Nakonec je Petr ochoten pokřtít nové věřící. I poslední detail v této kapitole je významný: Petr přijal Kornéliovo pohostnictví.

K zamyšlení

- **Odkud přicházejí pochybnosti, když nás Boží Duch vyzývá, abychom svědčili o tom, co o něm víme? Znáš v dnešní době lidi s vlastnostmi Kornélia, kteří nejsou v církvi?**

Čtvrtek

Skut 11,1-18; 15,7-11

Proč dalo církvi tolik námahy přijmout Kornélia?

Odmítavý postoj církve

Když se Petr vrátil ke Kornéliovi, byl obviněn vedoucími církve v Jeruzalémě, že jedl s neobřezanými. Petr se hájí tím, že vypráví, co udělal Pán Bůh, aby mohli překonat vlastní překážky. Vypráví o svém vidění, v kterém poznal, že Bůh přijímá všechny lidi.

Kornéliův příběh ukazuje, jak se křesťanská církev, zpočátku považovaná ostatními za sektu judaismu, stala všeobecnou církví.

K zamyšlení

- **V čem spočívala jedinečnost vyvoleného izraelského národa?**
- **V čem spočívá jedinečnost křesťanské církve?**
- **Proč je křesťanská církev otevřená pro všechny lidi?**

Skut 11,19-26

Odkud pochází název křesťané?

Až na konec světa

Vracíme se do situace popsané ve Skut 8,4. Pronásledování umožní, aby se učedníci „rozprchli“ a roznesli Ježíšovo poselství „všude, kam přišli“. Evangelium není už od této chvíle vyhrazeno jen Židům, ale přichází i k Řekům.

Jeruzalémský sbor slyší vyprávět o rozvoji misijní práce v Antiochii a posílá tam Barnabáše. Ten když vidí, o jak rozsáhlou práci se jedná, vyhledá Saula z Tarsu. Jeden rok spolu káží a připravují se na poslání, ke kterému je Pán oba povolá. Zbytek knihy Skutky apoštolů pak popisuje právě tuto službu.

Služba evangelia je radostná služba. Učedníci dostávají jméno křesťané - kristovci. Je to skupina Ježíše Krista, ustavená proto, aby naplnila světové poslání: nést zprávu o spasení skrze Ježíše Krista.

K zamyšlení

- **Jsi křesťanem?**
- **Přeješ si aktivně se účastnit tohoto mimořádného podniku - naplnění křesťanského poslání? Věříš, že tě Bůh může naplnit svým Duchem a radostí?**

Uložit

- Evangelizační činnost zaměřené zpočátku na Židy se postupně šíří. Nejdříve k Samařanům (blízcí Židům, ale oběti hanobících předsudků), poté správci pokladů, kterého judaismus nemohl přijmout. Potom se šíří mezi nežidovské národy, Římany a Řeky.
- Jen tím, že spoléhali na Boží vedení a otevřeli se mu, mohli být první křesťané připraveni a otevřeni také pro druhé. Potom si je Bůh mohl použít pro misijní poslání.
- Bůh je Pánem církve. On zahájil toto poslání a povede ho až do konce. Velmi si přeje, aby člověk s ním spolupracoval.

Otázky k diskuzi

1. Je možné zůstat věrný zjevené Boží vůli a přitom vnímat situaci a potřeby nevěřících lidí?
2. Obrácení, o kterých se zde mluví, končila křtem. Je tedy křest nutný?
3. Co je středem křesťanské víry?
4. Kdy a kde žili křesťané, kteří si uchovali nadšení a radost z toho, že mohou být Kristovými svědky.
5. Projevuje se dnes Boží Duch méně než v době, kdy došlo k těmto událostem?
6. V těchto příbězích jsou křesťané nazýváni „svatí“? Co to znamená?

Pro mně nové: _____

_____

Neporozuměl jsem: _____

Moje rozhodnutí: _____

_____

_____

Církev a její sociální poslání

„Nebo to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu; chci vám dát naději do budoucnosti.“ Jer 29,11

Představoval sis už někdy, jak to vypadalo na začátku? Bůh postavil dva lidi do krásného prostředí zahrady Eden. Ta se stala vzorem pro celou zemi. Projekt Stvořitele počítal s tím, že se takové prostředí rozšíří po celé planetě. Umožní to vztah a spolupráce s ním, s Bohem Stvořitelem.

V době proroka Jeremjáše už nezbylo téměř nic z toho krásného začátku. Izrael, který si Bůh vybral také proto, aby pomáhal uskutečňovat Boží úmysly, je sám v politováníhodné situaci. Ale Bůh to nevzdává. Je věrný, a proto slibuje mír a naději v budoucnosti. Tam, kde mu k tomu člověk dává příležitost, naplňuje své plány a zaslíbení.

Neděle

Mar 1,15

Co si představuješ pod pojmem „Boží království“?

Boží království

Ježíš Kristus říká, že Bůh bude realizovat nový řád věcí. Ten nebude výsledkem lidských snah, ale dílem samého Boha. Ježíš přece učí modlitbu, v které se prosí: „Přijď tvé království!“ Také v poslední knize Bible je slib: „Nové činím všecko!“

Čti Mat 11,2-6.

Ježíš posílá věrnému Janu Křtiteli do vězení jasný vzkaz, že „slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium“. Janovo srdce se uklidní. Království, o kterém veřejně mluvil, se zřetelně projevuje skrze osobu a dílo Ježíše Krista, Pomazaného.

K zamyšlení

- **Jak se snaží Stvořitel realizovat svůj původní plán o krásné planetě a láskyplném společenství lidských bytostí?**

Luk 4,16-21

Na jaké pomazání se odvolává Ježíše, když na sebe vztahuje text z Izajáše?

Skrze Krista

Boží velikost se projevuje také tím, že neopustil člověka. Často formulujeme tuto myšlenku tak, že Bůh nenávidí hřích, ale miluje hříšníka. Stále mu připomíná jeho vznešený původ a obnovuje svůj slib osvobození a znovuzřízení. V různých údobích je vyjadřuje různě, ale konkrétně.

Jednou z praktických ilustrací osvobození je milostivé léto, které přicházelo po sedmi rocích odpočinku (7 x 7) a bylo tedy padesáté. Otrokům se vrátila svoboda, prodané pozemky se vracely původním majitelům. To je významný sociální zákon, který pečuje o to, aby si lidé zůstali rovni ve vztahu k jiným lidem i ve vztahu k Bohu.

V nazaretské synagoze čte Ježíš z knihy Izajáše (61,1.2). Tato stať Písma se vztahuje právě k pravidlu ustavujícímu milostivé léto. Lukáš prostě uvádí, že Ježíš aplikovat toto slovo Písma na sebe.

K zamyšlení

- **Přečti si 61. kapitolu Izajáše**

Úterý

Jan 18,36

Jak rozumíš Ježíšovu prohlášení, že jeho království není z tohoto světa?

Nový řád věcí

Boží království se přiblížilo. Porovnejte Luk 17,20.21 a Ježíšovu odpověď zapsanou v Janově evangeliu 18,36. Boží království je také vytvoření nového řádu věcí.

Zahrnuje ale také změnu uvnitř lidských bytostí. Je to „shalom“ - pokoj pro všechny, kteří se obracejí k vládci tohoto království. Principy této říše jsou viditelné v životě, smrti a vzkříšení Ježíše Krista. Vzkříšený a věčný Pán stále spolupracuje na rozšíření tohoto království. Když kraluje on, nezůstává místo pro zmatky a šíření zla.

Kristus nevypracoval ovšem projekt, podle kterého by ve své době vybudoval zde na zemi stát, v jehož čele by stál on. Ani jeho učedníci neměli takto postupovat. Přesto Ježíš svým učením a jednáním připravil učedníky, aby sdíleli tuto vizi, a svěřil jim poslání šířit pokoj a svobodu pro všechny lidi. To mělo mít i sociální a politické důsledky.

K zamyšlení

- **Je pro tebe Ježíš především Králem, Beránkem, Vůdcem...? Jaké je jeho království?**

Jan 17,16

Co se musí stát, když máš zůstat „v tomto světě“, a přece být jiný než ostatní?

Ve světě, ale jiný než ze světa

V mimořádně prašném prostředí je někdy možno najít zázrak. V nezdravém prostředí rostou rostliny a květiny. Musí bojovat proti znečišetění a všechny to nepřežijí.

Platí to i o malé, bílé květině, která se jako ostatní ohýbá pod tíhou prachu. Potom se napřímí a rozkvete tak bílým květem jako by ve vzduchu nikdy nebylo zrnko prachu ani špíny. VYsvětlení spočívá v malé ochranné vrstvě, kterou má na sobě a po které sklouzne všechna nečistota.

Čti a porovnej Mat 4,17 a Jan 3,1-6.

Věřící člověk stojí oběma nohama na zemi. Tak jako Kristus. Ani on nevyrůstal někde v ústraní a „prach padal“ i v Nazaretu. Nestáhl se ze společnosti do klášterního ústraní. Nebyl to esejec, zelót ani herodián nebo jejich přívrženec. Ti vidí Boží království velmi pozemsky. Jedni se domnívají, že je třeba bojovat zbraněmi proti ustanovené autoritě okupantů; další používají spíše kompromis s držteli moci.

Boží království má jiné zákonitosti a používá jiné prostředky, aby se realizovala spravedlnost a pokoj v Bohu, skrze moc jeho Ducha a pro každého člověka.

K zamyšlení

- **V jakém prostředí se cítíš nejlépe? Proč?**

Čtvrtek

Ef 4,12

Proč a pro koho Bůh vyvoluje a shromažďuje lidi?

Církev, její úkol a funkce

Lidé, kteří patří Bohu. Tak se dá označit církve. Ježíš z nich vytvořil kolektiv, skupinu, které má tam, tam kde žije, viditelně představit velké Boží činy.

František z Assisi (1182-1226) to vyjádřil takto:

„Pane, učiň ze mě nástroj svého pokoje:
ať tam, kde je nenávist, přináším lásku;
ať tam, kde je utrpení, přináším úlevu;
ať tam, kde je pochybnost, přináším víru;
ať tam, kde je beznaděj, přináším naději
a tam, kde je smutek, přináším radost.“

Čti Mat 5,13-16.

Evangelium je radostné poselství o osvobození. Je to osvobození od hříchu! Osvobozený člověk je ochoten investovat pro druhé. Investuje v zájmu mužů, žen a dětí, kteří jsou sami duchovně nebo sociálně utiskováni. Osvobozený člověk pomáhá tak jako pomáhal Ježíš.

Svoboda věřících se projevuje tak, že žijí a odpovídají na otázky své doby. Tak jako útisk vede k porobě, osvobození se projevuje vírou, láskou a nadějí.

K zamyšlení

- **Jaký úkol tě nejvíce přitahuje? Proč**

Mat 7,24-27

V čem spočívá základní rozdíl mezi dvěma staviteli domu?

Slova bez činů

Možná ses už snažil něco udělat, ale dostavilo se nepochopení, neúspěch, zklamání. Když se to opakovalo x-krát (možná dokonce ve sboru nebo ve skupině blízkých lidí), řekl sis: Budu věřit, ale nebudu se angažovat!

Bůh chce naučit člověka, že slova a činy patří k sobě. Vyznávání víry bez skutků zneuctívá Boha. A člověk tak zůstává ve své ubohosti, protože se vírou nechopil možností, v které říká že věří. Zůstává slepý, přestává vidět a vnímat druhé. Zůstává sám.

Čti Jak 1,22-25;2,14-17. Církev podává svědectví dvěma způsoby: kázáním Slova a způsobem života. Víra musí být vidět! Skutečně služba člověku je mnohem více než dobročinnost. Sloužit znamená stát po boku trpícího člověka, být mu nablízku. A to je možné, i když nás dělí velké vzdálenosti.

Svět se stal tak malým, že se nám občas zdá, že žijeme všichni v jedné vesnici. Sdělovací prostředky nás denně nakrmí přídělem zpráv o přírodních katastrofách, válkách a dalších smutných událostech.

K zamyšlení

- **K čemu docházíš, když si uvědomuješ potřeby a očekávání lidí, kteří jsou kolem tebe?**

Uložit

- Bůh nepřestal sledovat původní plán - život člověka na krásné planetě a spolužití v lásce s lidmi a Bohem.
- Boží království je skutečné. Přichází jako království milosti a přijde jako království slávy.
- To je zpráva pro svět, v kterém žijeme, i když je už zcela jiný než ten, který Bůh s láskou stvořil.
- Boží království se projevilo v životě a díle Ježíše Krista.
- Občanem království je ten, kdo prožije skrze Ducha svatého prožije nový začátek.
- Takový člověk je v tomto světě služebníkem, který pracuje na rozšíření Božího království.

Otázky k diskuzi

1. Luk 6,31. Jak chápete uplatnění tohoto zlatého pravidla ve vztahu k sobě? Je reálné ho naplňovat? Vysvětlete své odpovědi.

2. Představte si, že by všechny církve a všechny národy uplatňovaly systém milostivého léta a roku odpočinku (s osvobozením otroků, navrácením pozemků a prominutím dluhů...). Jaká perspektiva by se tím otevřela světu? Proč se taková iniciativa nikdy neobjevila v programech politiků?

3. Je možné uskutečnit nový světový řád například splynutím křesťanských a marxistických ideálů? Proč?

4. Proč je obtížné být „křesťanským politikem“?

5. „S Bohem mohou lidé realizovat neuvěřitelné věci.“ Je to pravda? Vysvětlete.

Pro mně nové: _____

_____

Neporozuměl jsem: _____

Moje rozhodnutí: _____

_____

_____

„Jsem z ADRy“

„Budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo...“ Iz 58,10

Od začátků adventního hnutí projevovali věřící zájem o chudé a trpící. V roce 1863 bylo adventní dílo organizováno. O tři roky později bylo v Battle Creek otevřeno první centrum pomoci. V roce 1890 vznikla dvě další. O pět let později byla založena Americká lékařská misijní vyšší škola (The American Medical Missionray College), kde zdravotní misijní pracovníci získávají čtyřleté vzdělání.

V prvních kapitolách své knihy Výchova vysvětluje Ellen Whiteová základní filozofii těchto institucí. Člověk byl stvořen k Božímu obrazu. Ale tento obraz byl zlem znetvořen. Proto Bůh hledá člověka, mluví s ním a učí ho různými prostředky, proto poslá svého Syna, aby člověka zachránil.

Ježíš připravuje své spolupracovníky a potom posílá zase on je se stejným posláním, jaké měl sám: sloužit. Učedníci mají umožnit lidem, aby poznali velké Boží činy, o kterých se sami dověděli.

Lidé se blíží původnímu ideálu, když se rozvíjejí všechny jejich schopnosti: duchovní, duševní i tělesné. Proto jsou pro pedagogické, sociální i zdravotní dílo naší církve důležité ruce, srdce i hlava. Kam misie přijde, budují se nemocnice, školy a nakladatelství, které společně tvoří solidní základnu. Dalším krokem v tomto díle je ADRA (Adventist Development and Relief Agency) čili Adventistická agentura pro pomoc a rozvoj.

Neděle

Jan 20,21

Kdo je poslem? Jsi také poslaný?

Poslaný sloužit

Když myslíme na velké misijní poslání, připomínáme často také Ježíšova slova z Mat 28,18-20: Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky... A učte je, ab zachovávali všecko, co jsem vám přikázal. Existují i další popisy misionářské práce. Teto text ukazuje na šíři a jednoznačnost poslání.

Čti a porovnej texty Jan 17,18 a Mar 10,45.

My nemůžeme dát tak jako Kristus svůj život na vykoupení za mnoho lidí. Je pravda, že někteří lidé se dokáží obětovat pro druhé, dokonce i pro své nepřátele. Ty ani já však nejsme „spasiteli“. Ať konáme cokoli pro druhé, nemůžeme jim dát věčný život. To může jedině Bůh.

My můžeme SLOUŽIT. Bůh poslal Ježíše jako odpověď na potřeby lidí, aby jim ukázal vzor, jak mají vypadat vztahy mezi lidmi.

V minulosti se křesťané často chovali spíše jako „vůdci“. To když kolonizovali nebo chápali misijní poslání jako dobývání. Církve dokonce někdy tolerovaly situace, které byly pro lid sociálně nepřijatelné.

K zamyšlení

- **Posloužil jsi už potřebnému člověku? Dokážeš to? Kde leží tvoje hranice?**

Gal 6,15

Co určuje hodnotu člověka? Komu jsi ochoten se bez výhrad svěřit?

Bez rozdílu

Pán Bůh nedělá mezi lidmi rozdíly. Všichni vzešli z jednoho člověka a mají jednoho Stvořitele. Právě pro to příbuzenství s Adamem i kvůli vlastním hříchům všichni lidé duchovně strádají. Proto má Boží láska význam pro celý svět. Jak by tedy mohl mít někdo přednost?

Čti a porovněj Řím 3,21-20 a 1 Jan 2,1.2. V Ježíšově době si mnoho lidí myslelo, že Abrahamovi potomci jsou jiným nadřazeni. Bůh jim opravdu dal zaslíbení, ta však měla jiný smysl. Bůh svěřil Izraeli své poselství. Měli zvláštní postavení v tom smyslu, že měli jiným sloužit k požehnání, ne zastávat dominantní postavení.

Tak představuje církev Nový zákon: je poslaná sloužit. Celý svět je místem, kde má pracovat. Všechny národy, etnické skupiny, lidé různých jazyků mají mít užitek z toho, že se věřící zajímají o potřeby světa. Bez rozdílu rasy, barvy pleti, původu, náboženství nebo řeči. Každé dveře čekají.

To je ale něco jiného než politické snahy států, které jsou schopny pomoci různým zemím a nabídnout jim finanční pomoc, na oplátku ovšem očekávají, že v těchto zemích budou později moci investovat, čerpat naftu či suroviny nebo využívat její strategické postavení.

K zamyšlení

- **Co děláš v zájmu toho, kým skupina mladých lidí opovrhuje?**

Úterý

Luk 4,18.19

V jakém pořadí je třeba vidět poslání kázat evangelium a poslání pomáhat potřebným?

Priority

Ježíš je dobře připraven pro dílo, které mu Otec svěřil. Káže a učí s autoritou. Navíc je stále k dispozici všude, kde ho člověk potřebuje. A lidé potřebují pomoc! Římská okupace sužuje národ. Někteří Židé z toho těží. Za takových okolností jsou nemoc, chudoba a ponížení ještě horší než jindy.

Ježíš si vybral stranu nešťastných lidí. Často ho zvou domů takoví, kterým se náboženští vůdcové vyhýbají. Kristus proto není ušetřen kritiky. Ale tím se nic nemění, on vydrží. Tam, kde je to nutné, označí pravdivě i pokrytecké jednání. Podle Ježíše se musí trpícím lidem pomoct. Člověka, který potřebuje potravu nebo uzdravení, nepošle pryč jen s povzbuzujícím slovem nebo modlitbou.

Na druhé straně jít v Kristových šlépějích znamená vědět, že můj bližní stejně jako já potřebuje sice chléb a zdraví, ale hlavně perspektivu budoucnosti - Spasitele.

K zamyšlení

- **Víš ve složitých situacích, čemu dát přednost?**

Skut 10,34-38

Jak bys převyprávěl Petrovo svědectví lidem kolem sebe?

Služba je víc než krizová intervence

Čti 1 Tes 5,23.24.
Člověk stvořený k Božímu obrazu je mnohem více než tělo, ať je jakkoli dokonalé. Není to ani pouhý „duch“ nebo „duše“. Osvobození, které Bůh uskutečňuje v Kristu, se týká celé lidské bytosti.
Proto je služba Ježíše a jeho učedníků více než jen urgentní řešení problémů, není to pouhá krizová intervence. Po takové urgentní pomoci musí ještě přijít rehabilitace, sturkturovaná pomoc a předání projektu pomoci a rozvoje příslušné skupině osob, které budou pokračovat v práci.
Protože církev chce následovat Krista a může těžit z toho, co Bůh skrze něho uskutečnil, snaží se zajistit především nejzákladnější duchovní a tělesné potřeby lidí. A ty někdy vůbec nejsou pokryty.
Pomoc může spočívat v zajištění potravy, stanů a léků stejně tak jako v duchovním provázení, v nabídce odpuštění hříchů a obrácení ke Kristu. Ideální je, když jde obojí ruku v ruce. To je základ, na kterém se později staví.
Podstatné je, aby tak člověk vstoupil do nového vztahu k Bohu a k bližnímu. Život tak nachází novou hloubku, jde o nového člověka, „který dochází pravého poznání, když se obnovuje podle obrazu svého Stvořitele“ (Kol 3,10). Tak je načrtnut profil člověka, který byl vystaven vlivu evangelia.

K zamyšlení

- **Přemýšlel jsi už o tom, jestli ti Bůh nenabízí službu například v nějaké pomáhající organizaci?**

Čtvrtek

Luk 21,10.11

Je správné pomáhat lidem, kteří trpí v důsledku Božích soudů nad světem?

Čas konce je výzvou

Ve svém kázání o konci světa (Mat 24), které Ježíš pronesl před dvěma tisíci lety, sdlil, že celé lidstvo se přibližuje mimořádně těžkému údobí. Zboření chrámu v Jeruzalémě je obrazem toho, co se stane na konci času.

Půjde o mimořádné narušení rovnováhy v přírodě i v lidské společnosti. Ty to dnes již můžeš pozorovat. V mnoha oblastech světa neuvěřitelně barbarsky bojuje jeden národ proti druhému.

Čti Luk 21,25-28.

Církev, a to jsi ty i já, stojí před novou výzvou: přišly těžkosti poslední doby před Kristovým příchodem. Musíme vědět, jaký postoj k tomu zaujmeme. Můžeš si říct: Boží ruka ukazuje světovými událostmi, že je stále zde a že je třeba s tím počítat. Jen do toho nezasahujme! Máme snad chápat naplnění Božích soudů tak, že neposkytneme pomoc postiženým oblastem?

Je zde jiný, biblický pohled. Církev je útočištným městem, kam se mohou lidé obrátit pro pomoc a podporu. Pokud se Pán církve nevrátil, jeho služebníci nesmějí zůstat stát a dívat se, aniž by reagovali. Stále více lidí strádá nenaplněním základních tělesných a duchovních potřeb. I zde by nám měl být vzorem Ježíšův postoj: „Musím konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den...“ (Jan 9,4)

K zamyšlení

- **Čti Luk 21,28. Které kladné postoje můžeme odvodit z Ježíšova prorockého kázání?**

Mat 28,18-20

Čeho všeho se týká tento Ježíšův příkaz?

Od misijní společnosti ke organizaci ADRA

Při pozorném studiu dějin zjišťujeme, že v letech francouzské revoluce znovu ožívá zájem o misijní poslání církve. Je to zřejmě reakce na vlnu dekristianizace. V různých kruzích se čte Bible a zvláště biblická proroctví. Lidé se obracejí k Bohu na modlitbách.

Tak roste přesvědčení, že je zde ještě dílo, které je třeba vykonat, než se Kristus vrátí. Jde o období velkých misionářů: William Carey, Hudson Taylor, David Livingstone atd. Jejich zkušenosti stimulují ještě dnes!

Myšlenka adventu je rovněž inspirující. První adventističtí misionáři se velmi rychle zaměřují na země, kterým dnes říkáme Třetí svět. Vznikají nemocnice, kliniky, školy a nakladatelství jako klíčová místa sítě pomoci. Je jisté, že adventistickou misii výrazně ovlivnilo biblické pojetí člověka jako celku.

Poslední desetiletí, touha národů po nezávislosti a autonomii vedou k rozšíření programů rozvoje. Zde je „rozvoj celého člověka“ ten pravý leitmotiv činnosti.

Tak to pojímá adventistická misie. Je třeba vyřešit závažné problémy: jak přejít od humanitární pomoci k autonomním projektům rozvoje? Kde najít personál, který může uskutečňovat tyto projekty? Jak vzdělávat mistní populaci? Jak to vše financovat?...

A proto byla založena ADRA.

K zamyšlení

- **Jsi připraven nějakým způsobem pomáhat, aby se tyto služby mohly rozvíjet?**

Uložit

- Tento úkol nám chce ukázat, jakou sílu má SLOUŽÍCÍ LÁSKA.
- Sloužící láska se dokonale naplnila v životě Ježíše Krista. Křesťané chtějí následovat jeho vzor a pomáhat všem lidém v jejich potřebách, a to
  . aniž by dělali rozdíl mezi lidmi a
  . podle svých nejlepších možností.
- Služba je mnohem více než nárazová intervence nebo emotivní jednání. Je to nejlepší prostředek, jak přivést lidi k novému vztahu k Bohu a k bližnímu. Život tak získává plný smysl.
- Mimořádné problémy doby konce, závažné narušení rovnováhy v přírodě i v lidské společnosti nejsou důvodem k tomu, abychom nic nedělali. Je to naopak tím větší výzva k službě. Proto má ADRA důvod k existenci.

Otázky k diskuzi

1. **Všichni lidé jsou si rovni. Jak tedy rozumíte textu Gal 6,10? „A tak dokud je čas, čiňme dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry.“**
2. **Jaké místo mají modlitba a kázání ve službě trpícím lidem?**
3. **Proč je poslední doba se svými obrovskými problémy pro církev výzvou navíc?**
4. **Porovnejte texty Mat 24,45-51 a 25,31-46. Co vyvozujete z tohoto srovnání?**

Pro mně nové: _____

_____

Neporozuměl jsem: _____

Moje rozhodnutí: _____

_____

_____

Výzva

„Vzhůru! Všichni, kdo žízníte, pojďte k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Pojďte, kupujte a jezte, pojďte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko!“ Iz 55,1

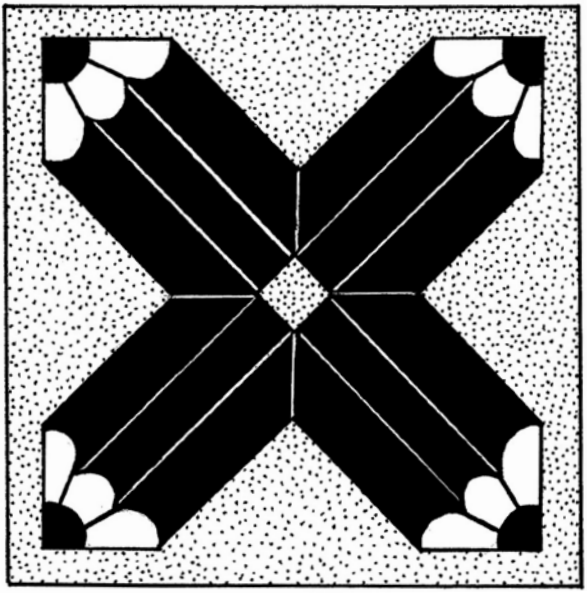

Umělkyně Liv Ullmanová, zástupkyně Unicef - Dobré vůle, napsala tuto emocionální vzpomínku: „Viděla jsem v Africe matku, jejíž dítě umíralo hladem. Řekli jí, že voda v nádrží je znečištěna. Musela se tedy rozhodnout: dát napít dítěti z této vody, nebo ho nechat zemřít žízní. Viděla jsem ji, když se rozhodovala. Ponořila pomalu ruku do bahnité vody a dala dítěti napít.
Když není možná volba, končí všechno. V tom spočívá rozdíl mezi mým a jejím postavením matky... Je to kruté.“

Dětský mír

Měl jsem krabičku s barvičkama
byly svítivé, živé a jasné
Měl jsem krabičku s barvičkama,
byly teplé a některé studené
Ale chyběla červená na krev raněných
a nebyla tam černá na slzy sirotků
ani bílá na ruce a obličej mrtvých
neměl jsem žlutou barvu teplého písku
Ale měl jsem
oranžovou barvu radosti
že žijeme
zelenou na pupeny květů
a ptačí hnízda
modrou na čisté nebe
a růžovou na spánek plný snů
Sedl jsem si a nakreslil
mír

(autor neznámý)

Neděle

Mat 7,12

Kdyby se s lidmi Třetího světa jednalo tak, jak chceme, aby se jednalo s námi, jaké důsledky by to mělo ve společnosti?

Spolupráce nebo rozvoj?

Někteří odborníci odmítají pojem Třetí svět. Musíme ale říct, že Třetí svět opravdu je světem. Patří do něj asi 80% světové populace. Jedná se o současné, živé národy a kultury. Spolupráce v oblasti rozvoje je poměrně nový pojem a týká se národních i mezinárodních institucí, církví a nevládních organizací.

Uvedené názvy a pojmy se samozřejmě nevyskytují v Bibli. Snaha pomoci patří však přímo k jádru biblického poselství. Připomeňme si ten úžasný počátek světa a člověka. Bůh pracuje na fantastickém projektu rozvoje, do kterého zapojuje také člověka. Je to projekt, který se má šířit a násobit donekonečna.

Stvořitel se zavázal zajistit pro člověka radostný život. Dává mu pravidla nutná pro realizaci projektu. Tak například pomáhá k „rehabilitaci“ nejchudších a znevýhodněných díky 7. roku odpočinku a milostivému padesátému létu (3 Moj 25). Tím se neříká, že izraelský národ a jeho vedoucí vždy spontánně dávali přednost Božímu vyučování. Stačí, když si vzpomeneme na reakce lidu vůči prorokům.

K zamyšlení

- **Přečti si 58. kapitolu proroka Izajáše. Víš, že inspirovala právě první adventisty a podle ní utvářeli svůj vztah k potřebám lidí, tedy své sociální poslání?**

Mat 5,17

Co nám tím Kristus o sobě říká?

Ježíš jako vzor

Vzpomeň si, jaký byl cíl Ježíšova prvního příchodu a jeho služby na zemi. Čti Jan 1,14.18 a 3,14-17. Kristus nepřišel zrušit ani jediné písmeno z Božích naučení. Přišel, aby je naplnil, aby je sám žil. Přišel, aby zjevil, jaká je podstata a hluboký smysl zákona. Kdyby se zákon aplikoval tak, jak to učil Kristus v kázání na hoře (Mat 5-7), vedlo by to k o k úžasným změnám. Kdo přijal za svůj tento přístup k hodnotám a životu, pro toho je spoluprácev pomoci druhým přirozená. Kázání na hoře nám také dává pochopit, kterým směrem se člověk může plně rozvíjet a jaké jsou podmínky tohoto rozvoje.

Jeden muž, který se vědomě rozhodl, že bude „proti církvi“, začal číst Bibli s naprosto kritickým a nedůvěřivým postojem. Vyjadřoval řadu výhrad a otázek, ale uznal: Pokud jsou zprávy o Kristu v evangeliích pravdivé, musí to být Boží Syn. Zpráva, že existuje o tolik lepší svět, jehož principy je možno prožívat už teď, přinesla tomuto příteli osvobození.

Život a dílo Ježíšovo nesou v sobě naplnění života. Kristus je vrcholný vzor toho, kdo umí spolupracovat na pomoci jiným. Jeho projekt je stále smysluplný a reálný. Svět se sice mění, ale existencální potřeby člověka zůstávají v podstatě stejné. Pomoc a nový začátek, které Bůh v Kristu nabízí, jsou stále úměrné potřebám člověka.

K zamyšlení

- **Čti si z Kázání na hoře. Co podstatného, nového, krásného, nedoceněného tam objevuješ?**

Úterý

Mat 18,1-6

Proč je Kristus tak přísný vůči tomu, kdo ubližuje dítěti?

Právo na život

Akce pomoci a rozvoje jsou nemyslitelné bez projekty pro děti. Především proto, že by neuznávaly „člověka zítřka“. Dále proto, že děti hrají velkou roli právě v zemích, které nejvíce strádají.
Podle UNICEF mívají rodiče více dětí, než by si sami přáli, když stoupá dětská úmrtnost. Snižte úmrtnost dětí a klesne růst obyvatelstva. Vzpomeňte si na zkušenost Liv Ulmanové v úvodu této lekce.
20. listopadu 1959 přijalo Valné shromáždění Organizace Spojených národů Deklaraci práv dítěte. 20. listopadu 1989 byla v New Yorku přijata Úmluva o právech dítěte. Jménem České a Slovenské Federativní Republiky byly Úmluva podepsána v New Yorku 30. září 1990.

K zamyšlení

- **Domluvte se s kamarády ve třídě sobotní školy, kdo zajistí, abyste měli v sobotu k dispozici tištěnou podobu Úmluvy o právech dítěte.**

Mar 6,37

Proč svěřil Ježíš svým spolupracovníkům tento nesplnitelný úkol?

Práva a přednosti

Pomoc na rozvoji je těžkým úkolem. Není možno ji realizovat dokonale. Lidé se proto snaží vypracovávat různé charty jako například práva dítěte a doufají, že v budoucnosti budou respektována. Někteří lidé se odvolávají na tyto charty, jakmile se někde ukáže sebemenší projev nespravedlnosti. Proč ne? Je ale smutné, že mnoho milionů lidí nepožívá ani ta nejzákladnější práva a spraveldnost nebo nejsou naplněný jejich základní potřeby.

Pitná voda je prvotně důležitá životní potřeba, je to právo. Obyvatel Západní Evropy má možnost opatřit si minerální vodu nebo pramenitou vodu v lahvi. Je to luxus a nedoceněná přednost.

Podle Světové zdravotní organizace a Unicef víme, že jsou území, kde více než polovina obyvatel nemá pitnou vodu. To podporuje znovuobjevení cholery nebo zvyšuje úmrtnost utečenců.

Čti Přísl 11,25 a 22,9.

I potrava je základní životní potřebou. Je děsivé, že za dva až tři roky zemře na hlad více lidí, než pohřbila dvě světové války. Jeden člověk z pěti má trvalý nedostatek základní potravy, zatímco planeta Země produkuje třikrát více než je životní minimum pro všechny její obyvatele. Ovšem zd podmínky, že bude potrava rozdělena rovnoměrně.

K zamyšlení

- **Dotýkají se tyto informace každého člověka? Co z toho vyplývá?**

Čtvrtek

Jak 4,17b

Co to znamená nechat si ujít příležitost udělat dobré?

Hlava, srdce a ruce

Čti 5 Moj 15,7-9. Takové jsou možnosti a zodpovědnost každého z nás za našeho bližního. Může jít o potřeby duchovní, intelektuální nebo materielní. Plán pomoci chce přispívat ke zdraví a klidnému životu každého člověka. Je to tedy aplikace obou biblických textů: u Jakuba i v 5. Mojžíšově.

Každý člověk má právo na zdravotní péči. Proto pokud tato péče neexistuje, mají být pro ni vytvořeny podmínky. Patří sem rovněž zdravotní výchova doma a ve škole, dostupná základní lékařská péče, voda, zemědělské produkty příslušné dané oblastí...

Každý má právo na vzdělání. To předpokládá jasný, propracovaný program. Je možno začít s jedním projektem. Také několik drobných projektů může vytvořit jeden společný program. Děti, ale i dospělí potřebují příslušné vzdělání i praktickou výuku „pro hlavu, srdce a ruce“. Cílem je obnovení Božího obrazu v člověku.

K zamyšlení

- **Jak budeš zacházet se svým vzděláním v oboru, který studuješ nebo se mu učíš? Budeš moci nějak obohatit ty lidi, kteří zatím měli v životě méně šancí než ty?**

Iz 6,8

Jaké poslání přijal Izajáš?

Širší horizont

Jako každý mladý člověk si představuješ svou budoucnost. Chceš být asi vzdělaný, schopný zařadit se do zajímavých akcí, poznat jiné kultury. Přemýšlel jsi o tom, že životní dílo je určeno vizí, kterou o něm máš? Přemýšlel jsi o tom, že velké dílo, které zde koná Bůh prostřednictvím lidí, potřebuje stálé zaměstnance i dobrovolníky, kteří působí po určitou dobu v určitém projektu? I ADRA potřebuje takové lidi.

1. Ti, kteří chtějí odejít na dlouhou dobu do Třetího světa, mají vědět, že doma zanechávají mnoho vymožeností. Nepůjde o kariéru v evropském pojetí, ani to nebude finančně zajímavé. Bude to ovšem poslání plné překvapení, šoků z kultury a zvyků jiných zemí, půjde o údobí adaptace, někdy nesnadné... Je to poslání srdce. Čti Žid 13,18.19.23.

2. Služba druhým má také formu dobrovolné pomoci. Mohou ji dělat mladí i starší. Co je nutné? Motivace a příprava. Je třeba zemnědělce, tesaře, lékaře, administrátory.... Ubytování, strava, cestovné a kapesné dostanete. Také zdravotní pojištění.

K zamyšlení

- **Zaujala tě některá z těchto možností? Hovoř o tom s pracovníkem ADRy ve vašem sdružení.**

Uložit

- Vedle úkolu zvěstování má církev také poslání mírnit lidské utrpení a zlepšovat kvalitu života, a to účelně a úměrně potřebám doby.
- K dosažení dlouhodobého výsledku je třeba hlubokou změnu mentality. Především musí obyvatelé bohatých zemí změnit vlastní vztak ke konzumaci, musí pochopit, že všichni lidé mají právo na pitnou vodu, potravu, zdravotní péči, dobré vzdělání a na možnost pracovat pro dobro své rodiny a národa.
- Stále jsou potřební motivovaní a dobře připravení misionáři i dobrovolní pracovníci. Očekává se, že podle Kristova vzoru budou nesobecky a s respektem spolupracovat s pracovníky daného území.

Otázky k diskuzi

1. **Jak byste popsali rozdíl mezi lidmi, kteří mají zájem o rozvojové země jako podnikatelé, a mezi lidmi s misijními cíli?**
2. **Co je možno dělat pro to, aby mladí lidé i dospělí lépe vnímali potřebu služby v současnosti?**
3. **Znáte mladé muže z České a Slovenské republiky, kteří se angažovali nebo angažují prostřednictvím ADRy do služby lidem v zemích Třetího světa? Pozvěte je k vám do sboru.**
4. **Má smysl angažovat se v misijním poslání, když právě v potřebných zemích dochází často k tak nehumánním činům?**
5. **Hovořte o myšlence francouzského filozofa Jeana Guéhenno: „Nejhorší zrada lidské inteligence spočívá v tom, že chce zdůvodnit, proč je svět takový, jaký je.“**
6. **Čtěte Iz 6,8. Označte, co podle vašeho názoru volalo Izajášovu reakci?**
   a) Byl spontánní, ale nebyl si vědom problémů, s kterými se setká.
   b) Důvěřoval tomu, kdo mu svěřil poslání, a byl disponibilní.
   c) Znal situaci a vědomě se rozhodl.
   d) ...

Porovnej Iz 6,1-8 a 1,2-20.

pro mně nové: _____

_____

Neporozuměl jsem: _____

moje rozhodnutí: _____

_____

_____

V terénu

„Ale když... ho uviděl jeden Samařan, byl pohnut soucitem: přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem a obvázal mu je, posadil jej na svého mezka...“
Luk 10, 33.34

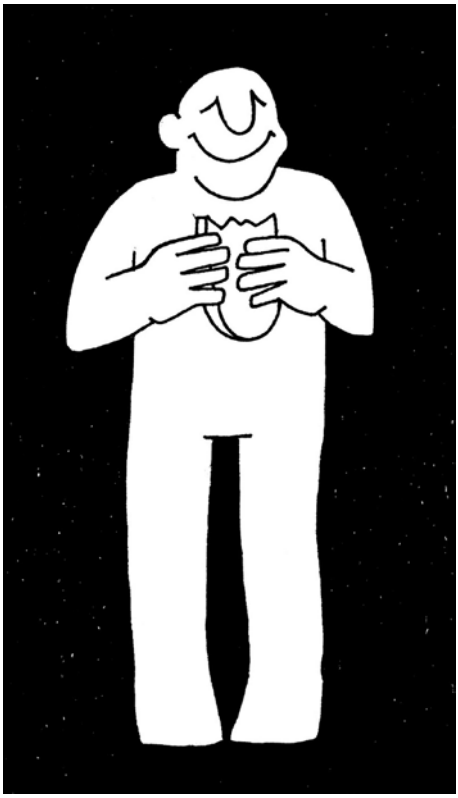

V příběhu o milosrdném Samařanu zobrazil Ježíš sám sebe a své poslání. Člověka oklamal, poranil, oloupil a ponížil satan a pak ho nechal bez možnosti vstát. Spasitel se ale slitoval nad naší bezmocností. Opustil svou slávu a přišel nás zachránit. Našel nás na pokraji smrti a ujal se nás. Léčí naše rány. Obléká nás do roucha své spravedlnosti. Zajišťuje azyl a stará se o nás za cenu svého vlastního života. Zemřel, aby nás vykoupil. Proto mohl říct svým následovníkům: „To vám přikazuji, abyste se milovali vespolek... Jako jsem já vás miloval.“
Jako milosrdný Samařan a jako sám Kristus máme poskytovat „komplexní službu“. Podívejme se, jak se o to církev snaží „v terénu“.

Neděle

Luk 10,25-37

O co žádal Samařan hostinského a co mu dal?

Více než první pomoc

Cestující cizinec má soucit s obětí. Poskytne pomoc do všech důsledků. Hostinský (možná představitel místního pracovníka humanitární organizace) je schopen pokračovat v započaté akci.

Tato jednoduchá aplikace se odehrává tisícekrát. Tolik miliard lidí žije přece v absolutní chudobě! S bídou přímo koncentrovanou se setkáme v utečeneckých táborech. Dále ve velkoměstech rozvojových zemí, kde přibývá obyvatel děsivým tempem. Miliony osob přicházejí z vesnice do měst, kde ale nenacházejí práci ani stálé bydliště. A tak jsou tu děti ulice, kriminalita...

Ve velkoměstech a v utečeneckých táborech Jihu se snaží humanitární organizace koordinovat pomoc. A to není jednoduché. V Guineii- Conakry spolupracovala například ADRA na zajištění potravin pro statisíce utečenců. Dvě adventistické organizace: REACH a International Children Care shromažďují děti z ulice...

Na vesnicích se působí prostřednictvím mikroprogramů: stavby malých středisek pro zdravotnickou pomoc, pro vzdělávání žen a dětí, hloubení studen a jiné zemědělské projekty. Co je cílem? Zajistit základní potřeby člověka a pomoci mu být soběstačný.

K zamyšlení

- **Spolupracovl jsi někdy při akci první pomoci? Pomohl bys znovu?**

5 Moj 15,8.12-15

Jaké zlaté pravidlo se zde připomíná?

Promíjení dluhů

Úmluvy uzavřené mezi Evropskou unií a některých zeměmi Afriky se zdají být pro tyto země výhodné. Je tomu tak ale jen částečně. Tato mince má i svůj rub a tím je skutečnost, že tyto země musí poskytnout mnoho přírodních surovin za minimální ceny. V průmyslovém Severu se tyto suroviny zpracovávají na hotové výrobky za vysoké ceny pro africké trhy. Navíc, zemědělské produkty zajímavé pro obchod jako jsou káva, čaj, kakao a bavlna nenasytí prázdný žaludek. V těchto zemích je nezbytná větší rovnováha mezi pěstováním těchto produktů a potravinovými výrobky. Jinak dluhy těchto zemí závratně narůstají. Právě zadluženost je příčinou podprůměrného vývoje. Uplatňování biblického principu - rok promíjení dluhů - by mohlo pro obyvatelstvo znamenat nový začátek.

Prominutí dluhů není snadné. Biblická směrnice zůstává v platnosti, ale její uplatňování má zohledňovat současnou realitu. Prominutí dluhu musí sloužit dobru národa. Rozvojová země musí například stejnou sumu jako byla výše dluhu investovat do rozvojového projektu pro nejchudší vrstvy obyvatelstva. Tato země se musí zároveň zavázat, že bude respektovat lidská práva.

V té době ale už církev působí prostřednictvím ADRy - sama nebo ve spolupráci s jinými neoficielními organizacemi. To bývá často za velmi nebezpečných okolností. V té době je modlitba důležitější než kdykoli jindy.

K zamyšlení

- **Už jsi někomu prominul dluh? Kdo se tím obohatil?**

Úterý

Iz 58,6-11

Jak vypadá opravdový půst? K čemu vede?

Realizace projektu

Činnost organizace ADRA je určována křesťanskými principy:

1. Člověk je stvořen k Božímu obrazu.
2. Všichni lidé jsou si před Bohem rovni.
3. Osobnost člověka je nedotknutelná.
4. Každý člověk má právo na lidskou důstojnost.

Pomoc se poskytuje v prvé řadě zemím, které jsou nějak znevýhodněny. Především je třeba pomáhat zemím, které se potýkají s nepříznivými podmínkami. Po první pomoci a obnově musí následovat strukturovaný projekt. Jen tak je možno očekávat změnu k lepšímu.

Rozvoj obchodu a průmyslu je pro zemi velmi významný, ale dobře řízené zemědělství je ještě důležitější. Proto je nutné, aby plodiny určené k vývozu a plodiny určené k výživě obyvatelstva byly v rovnováze a přiměřeně dotovány. Je třeba programy, které vedou dlouhodobě k trvalému zlepšení životních a pracovních podmínek všeho obyvatelstva.

Vzdělání místních vedoucích pracovníků je rovněž velmi důležité. Oni totiž převezmou projekty a budou řídit jejich realizaci.

K zamyšlení

- **Je třeba jet do zahraničí, když chceme druhým pomáhat? Zdůvodni svou odpověď.**

Mat 25,31-46

Toto Ježíšovo poučení je pro tebe asi příliš známé. Přesto - co tě v něm nejvíce oslovuje?

Zdraví

Každý adventista, včetně malého dítěte, ví, že zdravotní péče je pravou rukou evangelia. Tato koncepce výrazně ovlivňuje rozvoj církve. Ve světě najdeme nemocnice a kliniky, které založila Církev adventistů, a to především v zemích Třetího světa. A zdravotnické zařízení se snadno stane i sociálním střediskem, kde se pečuje o víc než jen o zdraví.

Nemocnice Yuka v Zambii u Kalabo má například speciální oddělení pro malomocné. Lidé přicházejí a žijí v okolí nemocnice. ADRA zde postavila novou vesnici s řemeslnickým střediskem. Vyléčení malomocní se zde učí vyrábět praktické předměty, které se prodávají turistům ve velkých městech.

Tak se zrodil čilý obchod. Řeka umožňuje dopravu zvláště v období dešťů, kdy jsou cesty nepoužitelné.

V rámci péče o zdraví je třeba myslet do budoucna a zajišťovat vzdělané místní lékaře. Ti převezmou projekt, budou v něm pokračovat a sami budou zase oni inspirovat mladé lidi k přípravě pro tuto službu.

K zamyšlení

- **Kdo spolupracuje na takovém projektu, dělá náročnou, někdy nebezpečnou práci. Je ale úžasná. Tito lidé jsou daleko od domova, často bez kontaktu s vlastní kulturou a prosí: Modlete se za nás. - Co si o tom myslíš? Jak na to reaguješ?**

Čtvrtek

Přísl 22,6

Jak chápeš tento verš?

Vzdělání pro všechny

Dnes si nemůžeme být jisti, že najdeme zaměstnání, i když máme třeba vysokoškolský diplom. Přesto je dobré vzdělání nutné. Lidé bez vyučení a vzdělání stojí na okraji.

V chudých zemích velmi záleží na motivaci ke studiu. Bez ní se těžko dosahuje vyšších cílů. V těchto oblastech to potřebuje jedinec kvůli sobě, kvůli rodině, potřebuje to i jeho vesnice a země. Dobré vzdělání není jistě synonymem dokonalosti, ale spolehlivé techniky, dělníky, lékaře, soudce atd. je třeba. I když v zemích Třetího světa nejsou ženy doceněny, hrají významnou roli v projektech zemědělství. Má-li se rozvinout skutečně účinná strategie, je třeba zapojit ženy do realizace projektů od počátku až do jejich naplnění. Žena hraje významnou roli prakticky ve všech oblastech: v boji proti chudobě, v péči o zdraví, prevenci proti AIDS, v ochraně lidských práv atd.
Je posláním církve adventistů stále naplňovat výchovný program.

K zamyšlení

- **Zvládáš svá studia? Máš dost odvahy k jejich dokončení? Znáš někoho, kdo nemůže studovat? Co můžeš pro něho udělat?**

2 Kor 12,9

Jak mohl být Pavel silný, když se cítil slabý? Vztahuje se to i na chudé a vykořisťované lidi?

Začít z mála a dosáhnout víc

„Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli.“ (2 Kor 8,9) Čti 2 Kor 8,1-5. Opravdová láska si vždy najde cestu, jak se projevit. Dokáže mnoho s málem. Tento princip chce církev uplatňovat i v sociální práci a pomoci potřebným zemím a oblastem. Je třeba ovšem vždy připravovat projekty, které odpovídají reálné potřebě dané chvíle.
S poměrně malým množstvím peněz je možno realizovat mnoho. Je nutné, aby církev i ADRA představily finančně nenáročné projekty, vždy s modlitbou a s vědomím, že pracují před Boží tváří.

K zamyšlení

- **Co dělá česká a slovenská ADRA pro jiné země?**

Uložit

- Adventní hnutí vychází z biblické antropologie a z úkolu pomáhat bližním. Proto se snaží pomáhat lidem v různých oblastech světa k naplnění základních potřeb i k plnému životu. To dokazují:
  a) Různé projekty první pomoci v desítkách zemí, které bývají často postiženy přírodními katastrofami nebo bídou způsobenou člověkem.
  b) Strukturované projekty v různých oblastech každodenního života: zemědělství, prodej zeleniny, péče o zdraví, vzdělání místních pracovníků, zvláštní péče o sociálně slabé atd.
  c) Sílící spolupráce mezi organizací ADRA a jinými humanitárními organizacemi probíhá bez jakéhokoli politického násilí nebo rasismu. Realizace programů založených na biblických principech může mít i při malých finančních nákladech velký účinek.

Otázky k diskuzi

1. **Je moudré, aby církev investiovala síly, čas a prostředky do pomoci v oblasti zdraví, při rozvojových programech...?**
   Čtěte Přísl 9,9.10; 11.30.
2. **Co vás učí verše: Jan 17,20-23.26; Mat 25,31-46?**
3. **Co chcete udělat se svým životem? Proč? Co jste ochotni nasadit, abyste dosáhli cíle? Jste ochotni se něčeho i vzdát?**

Pro mně nové: _____

_____

Neporozuměl jsem: _____

Moje rozhodnutí: _____

_____

_____

Humanitární pomoc

Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním..., odpoví jim: „Amen, pravím vám, cokoliv jste neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně jste neučinili.“ Mat 25,1.45

Čtyři poslední týdny jsme přemýšleli o spolupráci při pomoci potřebným, o humanitární filozofii církve a o jejích světových aktivtách. Nejde o pomáhající, ale o potřebné. V této oblasti můžeš mít ze své církve radost. Nyní zůstává otázka, co můžeš udělat, když o tomto všem víš. Řekneš si: Je to všechno tak daleko a církev se o všechno tak úžasně stará. Co bych já mohl dělat víc? Ještě studuju nebo začínám pracovat. A nakonec to není moje chyba, že žiju v bohatší části světa...

Právě proto, že žiješ v této části světa, jsi nějak odpovědný za svého bližního, jehož základní životní potřeby nejsou zajištěny. Nechodíš si kilometry daleko pro vodu, asi si nelámeš hlavu tím, co budeš zítra jíst. Chceme v této lekci uvažovat úplně jednoduše a prakticky. Nepůjdeme jen do dalekých zemí, ale podíváme se také kolem sebe.

Neděle

Luk 14,28-30

Jak začíná výstavba projektu?

Než začneš, přemýšlej

Jeden básník napsal:
„Mysli, než začneš,
a při práci mysli dál!“

Člověku by bylo lépe, kdyby napřed věci promýšlel. Promysli tedy, jak by mohla vypadat tvoje spolupráce při „pomoci nepatrným“. Můžeme začít? Chceme ti v této lekci přinést nápady, z kterých si můžeš vybrat, co a kdy se dá dělat. Může to být projekt pro jednotlivce nebo pro skupinu.
Snaž se co nejvíce těchto nápadů-úkolů splnit začátkem týdne, abys je na konci týdne mohl utřídit a domyslet. Zapisuj si otázky, které vyvstanou, tak budeš moct o nich v sobotu ve třídě mluvit. Hodně úspěchů!

Úkoly

- Eviduj informace z televize, rozhlasu, novin a časopisů. Výstřižky si připrav na sobotu do sboru. Nezapomeň na informace z adventistického tisku - i zahraničního.
- Vytvoř seznam činností, kterými bys mohl sloužit v zemi Třetího světa.
- Navaž kontakt s činovníky ADRy, abys zjistil, které práce jsou nejžádanější.
- Začni si dopisovat s někým v rozvojové zemi. Jako skupina mládeže si můžete dopisovat se skupinou v chudé zemi.
- Poraďte se jako mládež s ADRou a vezměte za svůj nějaký projekt.

Přísl 22,9

Záleží ti na tom, aby církev adventistů naplňovala tuto výzvu? Chceš se účastnit této činnosti?

Buď šťastný

Církev se prostřednictvím organizace ADRA stala vážným partnerem humanitárních organizací, a to místních i mezinárodních. A různé instituce našly v ADŘe dobrého partnera. Zvláště ve vypjatých situacích a při katastrofách představuje téměř všudypřítomná infrastruktura mimořádnou podporu.

Úkoly

- Domluvte se jako skupina mládeže a snažte se získat (nechte si zaslat) dokumenty nebo periodika (vycházející zdarma) o mezinárodní spolupráci v oblasti pomoci.
- Zjistěte, z jakých důvodů je určitá země považována za rozvojovou.
- Zjistěte, za jakých podmínech je možno pobývat v této zemi.
- Jako adventisté podporujte projekty ADRy a z hlediska sociální filozofie církve se dívejte i na tuto konkrétní rozvojovou zemi.

„Zákon lásky vyžaduje posvěcení těla, ducha a duše pro službu Bohu a bližnímu. Tato služba, kterou přinášíme jiným požehnání, přinese ještě větší požehnání nám.“ (E.G.Whiteová, Výchova)

Úterý

Skut 16,9.10

Jak odpověděl Pavel na volání Makedonce?

Umíš naslouchat?

Každý den slyšíš zprávy a setkáváš se s novými skutečnostmi. Jak dlouho se jimi zabýváš? Nějak je okomentuješ a věnuješ se svým aktivitám. Některé zprávy tě zasáhnou více: o obětech ve válce, o velkých neštěstích, snad o pomoci, sbírkách... Ale to všechno trvá dlouho. Hlad neskončí za několik dní, oběti neštěstí nesou dlouho důsledky těchto událostí.

Úkoly

Tento týden buď zvláště vnímavý na zprávy ze zemí Třetího světa.

- Čti pozorně noviny a časopisy.
- Sleduj informace v televizi a registruj,
  . kolik pozornosti se věnuje rozvojovým zemím,
  . o jakých záležitostech se informuje.
- Dívej se kriticky a pokládej si otázku, podle čeho se informace vybírají.
  . Jmenuj země, kde je veliká bída, o kterých se ale nemluví.
  . O jakých projektech se hovoří? Komu slouží? Kdo je realizuje? Jaký je jejich konečný záměr?

Skut 6,3-5

Čím byli pověřeni vybraní diakoni?

Pracovat? Ano, ale jak?

Naše společnost je orientována na zisk: Jak se mohu na sociálním žebříčku dostat co nejrychleji co nejvýš? Jak získat co nejvíce prostředků. Abychom toho dosáhli, je třeba co nejvíce studovat. Motivaci ke studiu může ale oslabit skutečnost, že nezaměstnanost je poměrně vysoká.

Při výběru povolání nás může ovlivnit touha vydělávat mnoho peněz, ovládnout obor, rozumět mu, mít radost z práce atd. Mezi tyto možné motivy patří ještě jeden důležitý: zájem o službu lidem. Některá povolání mají za cíl právě dobro a pohodu člověka. I v rozvojové zemi jsou potřební odborníci různých oborů, nemusí se tam však uplatnit každé povolání, které je běžné v Západní nebo Střední Evropě.

Pokud přemýšlíš o pomoci v rozvojové zemi, zvaž i volbu svého povolání. V chudých zemí se určitě uplatní lidé s potřebným vzděláním v oblasti péče o zdraví, křesťanské výchovy, sociální práce, zemědělství, techniky a ve vyšším technickém školství. Když to zohledníš, budeš vědět, na co se máš při studiu nejvíce soustředit. Potom můžeš vykonávat povolání, které máš rád a kde pomůžeš bližnímu. To dá tvému profesnímu životu vyšší rozměr.

Úkol

Pořiď si seznam povolání, kterými lze sloužit v zemích Třetího světa.

K zamyšlení

- **Předsavuješ si své budoucí povolání jako solidní kariéru - nebo jako službu v Božím díle? Kterými obory je možno se zapojit do Božího díla obnovy člověka?**

Čtvrtek

Gal 5,6

Jaké důsledky přináší víra?

Víra, která jedná

Za několik dnů jsi nashromáždil dost dokumentace: obrázky, výstřižky, informace, zápisky. Utřiď si je a přemýšlej.

Dotýká se tě dnes víc život tvých bližních?

Máš pocit, že existuje více možností pomoci, než sis myslel na počátku?

„Altruismus je základem pravého rozvoje. Když nesobecky sloužíme, výrazně se rozvíjejí naše schopnosti. Jsme stále více Božím obrazem, více účastni jeho podstaty. Stáváme se obyvateli nebe, protože nebe přichází do našeho srdce.“ E.G.Whiteová, Výchova

Ježíši Kristu záleželo na bohatých i chudých. Setkával se s oběma. Církev se se svým křesťanským pohledem snaží přinášet pomoc a úlevu bližním, kteří jsou v nouzi, a zviditelnit cíle Božího království. Kristova láska motivuje lidi, aby žili ve světě jako Ježíš sám. Aby pomáhali, podporovali, potěšovali a budovali. Platí to pro chudé země, ale právě tak pro tvou zemi, kde jsou problémy, před kterými nemůžeš zavírat oči.

Úkol

Připrav si na sobotu přehled informací, které jsi během týdne získal, abys je mohl předložit ve třídě mládeže.

Mar 6,37

Proč dal Ježíš učedníkům tento příkaz?

Protože se rozhodl

I v naší zemi jsou problémy, před kterými nemůžeme zavírat oči. Jak reagovat zde, v našem nejbližším misijním poli?

1) Dívej se kolem sebe, vnímej. Nejen v dalekých zemích, ale i nedaleko tebe jsou lidé, kteří strádají. Možná fyzicky, snad psychicky, a určitě duchovně. Buď vnímavý, vždyť víš, že „dobře vidíme jedině srdcem, co je důležité, je očím neviditelné“.

Pomoc mladého křesťana, který spustil kotvu do Boží lásky, a má proto co nabídnout lidem s existenciálními problémy, se uplatní v práci

- pro závislé,
- pro děti,
- v asistenční službě (drobné služby postiženým a starým lidem)...

2) Tvá volba povolání, o které jsme mluvili v souvislosti s misiemi ve Třetím světě, je právě tak důležitá, když chceš žít ve své vlasti. I zde se rozhoduješ, zda budeš sledovat více profesní kariéru, nebo službu bližnímu. Ta je v důsledku službou tomu, který nepřišel, aby mu sloužili, ale aby sloužil jiným.

Na nejrůznější aktivity a zájmy bude čas na nové zemi. Teď je ještě třeba posloužit lidem především tím, že přineseme až k nim nabídku záchrany. To je Boží dílo. Nemusí ho ale dělat jen kazatel. I v jiném pracovním zařazení můžeš pracovat pro Kristovu věc.

3) Buď k dispozici v krizové situaci. Přírodní katastrofy, nečekané události vyžadují neodkladnou, konkrétní pomoc, a to materielní, finanční, zdravotní i psychologicko-duchovní.

4) Měj pochopení pro menšinové skupiny, pro cizince a jiné atypické skupiny lidí. Atmosféra, kterou v tom směru šíří organizace ADRA, nám v tom je příkladem.

K zamyšlení

- **Vstupuje myšlenka o službě druhým do tvých plánů jako rušivý element?**

Uložit

Švýcarský teolog, hudební interpret a teoretik, stavitel varhan, filozof a lékař Albert Schweitzer, který podstatnou část života strávil službou v nemocnici v Lambarené v Africe, napsal:

„Vytvoř si své vedlejší povolání. Ať je to poslání nenápadné, pokud možno tajné. Otevři oči a pozorně vnímej, kde nějaký člověk potřebuje trochu tvého času, trochu účasti, trošku společenství a péče. Snad je to člověk osamělý, zahořklý, nemocný, nešťastný. Ale ty můžeš pro něho něco znamenat. Možná je to stařec, možná jen dítě.

Kdo může spočítat všechny příležitosti k službě člověku! Najdeš je na každém kroku. Proto hledej a vnímej! Nedej se odradit, když budeš muset čekat a znovu to zkoušet. Buď připraven i na zklamání. Jen si nedej vzít to vedlejší povolání, v kterém budeš jiným lidem člověkem. Je ti to určeno, jen musíš doopravdy chtít.“

Otázky k diskuzi

V týdnu jste přemýšleli o tom, co může dělat každý sám. Může se to týkat například volby povolání, ale je zde řada dalších možností. Podívejte se dnes společně, co můžete dělat jako skupina.

a) Vaše skupina se může kontaktovat se sborem v rozvojové zemi nebo se skupinou mládeže. Korespondujte s nimi, tak získáte informace z první ruky. Budete mít představu o tom, jak v této zemi žijí a jak věří. Adresu získáte na ústředí církve v Praze.

b) Někteří mladí lidé z naší unie odešli uskutečňovat projekt x v zemi y. Spojte se s jedním nebo s několika z těchto osob. Mohou vám podat čerstvé zprávy a možná i fotografie.

c) Vezměte za svůj jeden projekt. Vaše skupina mládeže se může stát garantem určitého cíle, například nákupu přístrojů a pomůcek. Zorganizujte sbírky. ADRA v Praze nebo v Bratislavě vám dá informaci, jaký projekt můžete převzít. Pokud tvoříte ve sboru jen velmi malou skupinu, můžete se připojit k mladým z jiného sboru.